O UCHODŹCACH I UCHODŹCZYNIACH

O Uchodźcach wiem:
a) ogromnie dużo
b) coś tam wiem
c) a kto to?

O Uchodźcach i Uchodźczyniach. Książka interaktywna.

Copyright: Fundacja Humanity in Action Polska 2018

HUMANITY IN ACTION POLSKA

Pomysłodawczyni: Sylwia Vargas @sylwiavargas
Autorki: Sylwia Vargas, Monika Mazur-Rafał, Magdalena Szarota
Opracowanie graficzne i ilustracje: Marika Graczyk @marikalua
Przygotowanie do druku i korekta: Karolina Skotniczna @karoli.ani
Redakcja językowa i korekta: Magdalena Steciąg
Zespół redakcyjny: Aleksandra Hołyńska, Przemysław Iwanek

Publikacja ta powstała i została wydana w ramach projektu pt. "Przestrzeń Działania".

PRZESTRZEŃ DZIAŁANIA

"Przestrzeń Działania" to projekt, w ramach którego projektujemy, testujemy i wdrażamy skuteczne i innowacyjne sposoby reagowania na mowę nienawiści.

Projekt jest wspierany finansowo przez Fundację "Pamięć, Odpowiedzialność i Przyszłość" (EVZ). Publikacja wyraża poglądy autorek, nie odzwierciedla stanowiska Fundacji EVZ.

Numer ISBN: 978-83-941197-3-7
Warszawa 2018
Wydanie Drugie poprawione

Książka jest adresowana do każdej czytelniczki i czytelnika, bez względu na wiek. Szczególnie zaprasza się do czytania uczennice i uczniów klas siódmej i ósmej szkoły podstawowej, a także pierwszej klasy szkoły średniej.

Organizacje partnerskie:

EVZ FOUNDATION REMEMBRANCE RESPONSIBILITY FUTURE

zakochaj się w Warszawie

19115 WARSZAWA MIEJSKIE CENTRUM KONTAKTU

NIEZOBOWIĄZUJĄCY SPIS TREŚCI

[06] Ja o uchodźcach i uchodźczyniach
[14] Quiz
[17] Słowniczek
[18] Konwencja Genewska
[20] Fakty i mity
[26] Historie uchodźców i uchodźczyń
[32] Warszawiacy się nie boją!
[34] Uchodźcy i uchodźczynie w kulturze popularnej
[36] Stereotypy cz. 1
[37] Pytania i odpowiedzi
[45] Stereotypy cz. 2
[47] A co z zagrożeniem terrorystycznym?
[48] Kto otrzymał status uchodźcy w zeszłych latach?
[50] Sławni imigranci i sławne imigrantki
[56] Dwa kęsy kultury
[59] Chcesz zmienić świat na lepszy?
[69] Podsumowanie
[74] Tytułem zakończenia i wstępu

ZASADY

1. To Ty współtworzysz tę książkę!
2. Każda strona to miejsce do refleksji i notatek.
3. Nie bój się trudnych pytań.

WYPISZ PIERWSZE SKOJARZENIA

na słowo

"UCHODŹCA" LUB "UCHODŹCZYNI"

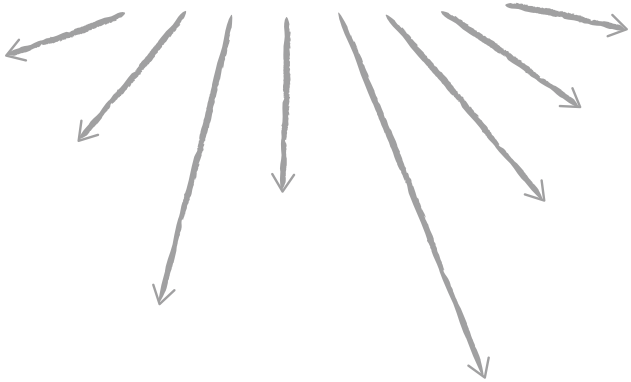

Zapytaj swoją znajomą lub znajomego o ich skojarzenia.
Czy bardzo się różnią od Twoich?

Jak myślisz, z czego to wynika?

ODWZORUJ

zdjęcie przedstawiające uchodźcę/uchodźców, uchodźczynię/uchodźczynie, które utkwiło Ci w pamięci.

WYPISZ TRZY RZECZY,

których możesz się dowiedzieć o uchodźcach/uchodźczyniach i imigrantach/imigrantkach z Twoich podręczników:

Jak myślisz, czy Twoje podręczniki są rzetelnym źródłem informacji o uchodźcach/uchodźczyniach i imigrantach/imigrantkach i ich kulturze?

Wpisz „UCHODŹCY” w wyszukiwarkę po polsku i w innych językach, które znasz

21:08 50%

zapisz nagłówki
10 PIERWSZYCH WYNIKÓW

JAKI JEST ICH WYDŹWIĘK?

negatywny neutralny pozytywny

NOTATKI TERENOWE

KIM SĄ IMIGRANCI I IMIGRANTKI?

- ROZMOWY, ARTYKUŁY, TV, INTERNET

Jedną z metod badań społecznych jest obserwacja, której towarzyszy sporządzanie notatek, do czego Cię również zapraszamy. Przez dwa dni przeglądaj gazety, oglądaj wiadomości, czytaj informacje w internecie. Wybierz te, które dotyczą migrantów/migrantek i uchodźców/uchodźczyń.

Skąd pochodzi materiał?	
Czego się dowiadujesz z tekstu lub wiadomości?	
Czy w tekście podane są szczegóły dotyczące bohaterek/bohaterów, np. z jakiego dokładnie są kraju, jaki mają zawód, imię, nazwisko, wiek?	
Jaki obraz bohaterów/bohaterek wyłania się z tekstu? Czy mają jakieś cechy charakteru? Co o nich wiesz?	
Czy tekstowi towarzyszy zdjęcie? Jeśli tak, co przedstawia? Lub co przedstawiają ujęcia prezentowane w wiadomościach?	

WYDŹWIĘK MATERIAŁU:

NEGATYWNY | POZYTYWNY

Skąd pochodzi materiał?	
Czego się dowiadujesz z tekstu lub wiadomości?	
Czy w tekście podane są szczegóły dotyczące bohaterek/bohaterów, np. z jakiego dokładnie są kraju, jaki mają zawód, imię, nazwisko, wiek?	
Jaki obraz bohaterów/bohaterek wyłania się z tekstu? Czy mają jakieś cechy charakteru? Co o nich wiesz?	
Czy tekstowi towarzyszy zdjęcie? Jeśli tak, co przedstawia? Lub co przedstawiają ujęcia prezentowane w wiadomościach?	

WYDŹWIĘK MATERIAŁU:

NEGATYWNY | POZYTYWNY

Na podstawie tych doniesień spróbuj własnymi słowami podać definicje poniższych słów:

deportacja:

emigrant/ emigrantka:

hejt:

imigrant/ imigrantka:

integracja:

mowa nienawiści:

nielegalny pobyt:

pomoc humanitarna:

przesiedlenie:

przestępstwa z nienawiści:

różnorodność kulturowa:

uchodźca/ uchodźczyni:

CZY ZDARZYŁO CI SIĘ KIEDYŚ ZMIENIĆ O KIMŚ ZDANIE PO TYM, JAK POZNAŁAŚ/EŚ TĘ OSOBĘ BLIŻEJ?

OPISZ TĘ SYTUACJĘ TUTAJ:

WRÓĆ DO ZDJĘCIA, KTÓRE ODWZOROWAŁAŚ/EŚ NA PIERWSZEJ STRONIE.

JAKIE EMOCJE ODCZUWASZ, KIEDY O NIM MYŚLISZ?

CZY CZUJESZ:

- EMPATIĘ WOBEC OSÓB, KTÓRE UCIEKAJĄ PRZED WOJNĄ?
- SMUTEK Z POWODU SYTUACJI UCHODŹCÓW?
- BEZSILNOŚĆ, PONIEWAŻ NIE WIESZ, JAK MOŻESZ POMÓC?
- DEZORIENTACJĘ, PONIEWAŻ NIE WIESZ, SKĄD CZERPAĆ INFORMACJE NA TEN TEMAT?
- STRACH PRZED "INWAZJĄ OBCYCH"?
- NIECHĘĆ PRZED INNĄ KULTURĄ?
- ZŁOŚĆ (Z JAKIEGO POWODU)?

CZY ODCZUWASZ INNE EMOCJE? JAKIE?

.....

.....

.....

QUIZ

1. IMIGRANT/KA TO OSOBA, KTÓRA:

a) przyjeżdża do kraju innego niż jej kraj pochodzenia;
b) przeprowadziła się do innego miejsca głównie z powodów ekonomicznych;
c) urodziła się w kraju, w którym większość osób wyznaje inną religię.

2. IMIGRANT/KA EKONOMICZNY/A TO OSOBA, KTÓRA:

a) przeprowadziła się za granicę w celu polepszenia swojej sytuacji materialnej;
b) mieszka zagranicą, gdzie pracuje, prowadzi własną firmę lub korzysta z systemów pomocy socjalnej;
c) odpowiedzi a i b są poprawne

3. ILU UCHODŹCÓW PRZYJĘŁA POLSKA W 2017 ROKU ?

a) Polska nie przyjmuje uchodźców;
b) 129 osób;
c) 742 osoby.

4. SKĄD POCHODZI NAJWIĘKSZA LICZBA UCHODŹCÓW, KTÓRYM W POLSCE PRZYZNANO STATUS W 2017 ROKU?

a) Rosja, Ukraina, Tadżykistan;
b) Ukraina, Syria, Rosja;
c) Syria, Wietnam, Turkmenistan.

5. NAJWIĘCEJ SYRYJSKICH UCHODŹCÓW PRZYJĘŁY:

a) Belgia, Niemcy, Austria;
b) Turcja, Liban, Jordania;
c) Niemcy, Austria, Turcja.

6. PRZYKŁADY KRAJÓW, KTÓRE PRZYJĘŁY POLAKÓW W CZASIE II WOJNY ŚWIATOWEJ:

a) Indie, Iran, Zambia;
b) Portugalia, Nowa Zelandia, Meksyk;
c) Odpowiedzi a i b są prawidłowe.

7. DWIE NAJWIĘKSZE MNIEJSZOŚCI NARODOWE W WIELKIEJ BRYTANII TO:

a) Pakistańczycy i Bengalczycy (obywatele Bangladeszu);
b) Polacy i Hindusi;
c) Hindusi i Pakistańczycy.

8. MOWA NIENAWIŚCI TO:

a) wyzywanie i inne formy zastraszenia osób, których nie darzy się sympatią;
b) wypowiedzi, które szerzą, propagują i usprawiedliwiają nienawiść rasową, ksenofobię, antysemityzm oraz inne formy nietolerancji, podważające bezpieczeństwo demokratyczne, spoistość kulturową i pluralizm;
c) nieprawdziwe wypowiedzi, które mają na celu szerzenie szkodliwych stereotypów na temat różnych grup, także grup większościowych (np. antypolska mowa nienawiści w Polsce).

9. CZYM SIĘ RÓŻNI STEREOTYP OD UPRZEDZENIA I DYSKRYMINACJI?

a) stereotyp (czyli uprzedzenie) to uproszczony i powtarzany bezrefleksyjnie obraz jakiejś grupy, dyskryminacja to nierówne traktowanie jakiejś osoby ze względu na jakąś cechę;
b) stereotyp to uproszczony i powtarzany bezrefleksyjnie obraz jakiejś grupy, uprzedzenie to indywidualny stosunek do przedstawicieli danej grupy, a dyskryminacja to nierówne traktowanie jakiejś osoby ze względu na jakąś cechę;
c) stereotyp to uproszczony i powtarzany bezrefleksyjnie obraz jakiejś grupy, dyskryminacja (czyli uprzedzenie) to nierówne traktowanie jakiejś osoby ze względu na jakąś cechę.

10. KONWENCJA GENEWSKA Z 1951 R. DOTYCZĄCA STATUSU UCHODŹCÓW DEFINIUJE POJĘCIE "UCHODŹCY" JAKO OSOBY, KTÓRA NIE MOŻE LUB NIE CHCE KORZYSTAĆ Z OCHRONY KRAJU POCHODZENIA NA SKUTEK OBAWY PRZED PRZEŚLADOWANIEM Z POWODU:

a) rasy, religii i narodowości;
b) przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej;
c) obie odpowiedzi są poprawne.

11. OBECNIE W WARSZAWIE UCZY SIĘ:

a) ponad 150 dzieci pochodzenia cudzoziemskiego;
b) ponad 650 dzieci pochodzenia cudzoziemskiego;
c) ponad 2000 dzieci pochodzenia cudzoziemskiego.

12. W WARSZAWIE IMIGRANCI STANOWIĄ:

a) 0,7% mieszkańców;
b) 11% mieszkańców;
c) 35% mieszkańców.

13. NIELEGALNY IMIGRANT TO:

a) osoba, która przekroczyła granicę w sposób nielegalny;
b) osoba, która nielegalnie przedłużyła swój pobyt;
c) wyrażenie, które nie ma sensu - to pobyt może być legalny lub nie, a nie osoba.

Odpowiedzi szukaj na końcu książeczki!

ZNAJDŹ SŁOWA

podane w słowniczku!

U P U S N M W A I S I A J B T D L S

I R R S H P D Y C E U I E Y H B S G

P U Z Z R W O F U Ź K P B L G M B B

U J J O E A I S H W D O B M O U M M

I P K Z P S K U O W P O S D S D J L

B Y P L H S I M I Y S W H P P E S S

Y M O W A N I E N A W I Ś C I P G G

I I L M J T M L D S T R L J U O P D

L M J S J I A S H L I J K S F R P O

F M L O G G Y S M F E S R L Y T B A

M S P R E C R G S Y U N J D P A I H

M M A L T N A R G I M I I U D C Z C

D N E N T B P I A O S O Z E S J M P

T I W L C R J J M L O G K E F A C T

N Ś Y Z B C A F F F E I O R U F A C

G U T I P H M L L Y O Y C Y Ź S M F

F F A L W G E P E C T I O S M U R B

R W R S M I G R A N T O P K R S A M

SŁOWNICZEK:

Deportacja – wydalenie cudzoziemca z państwa pobytu na podstawie decyzji administracyjnej. Zgodnie z obowiązującą w Polsce ustawą o cudzoziemcach decyzja deportacyjna to decyzja „o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu". W decyzji takiej zawsze orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium RP lub na terytorium wszystkich państw obszaru Schengen i określa okres obowiązywania tego zakazu (od pół roku do 5 lat). Podmiotem odpowiedzialnym za wydanie decyzji deportacyjnej (a następnie jej wykonanie) jest Straż Graniczna (komendant oddziału albo komendant placówki SG). Z założenia decyzji deportacyjnej nie wykonuje się przymusowo – SG wyznacza cudzoziemcowi termin od 15 do 30 dni, w którym powinien on dobrowolnie wyjechać z Polski. Chyba że cudzoziemiec wcześniej nielegalnie przekroczył granicę lub stwierdzono, że zagraża bezpieczeństwu lub obronności państwa albo bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu – wówczas, decyzja nie zawiera terminu dobrowolnego opuszczenia Polski. Deportacja odbywa się poprzez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo przewiezienie do kraju pochodzenia.

Emigrant – osoba, która wyjeżdża ze swojego kraju pochodzenia.

Imigrant – osoba, która przyjeżdża do kraju innego niż jej kraj pochodzenia.

Migrant – osoba zmieniająca miejsce lub kraj pobytu najczęściej w celu znalezienia pracy lub poprawy warunków bytowych.

Mowa nienawiści – każda forma wypowiedzi, która rozpowszechnia, podżega, propaguje lub usprawiedliwia nienawiść rasową (rasizm), ksenofobię, antysemityzm lub inne formy nienawiści oparte na nietolerancji, włączając w to nietolerancję wyrażoną w formie agresywnego nacjonalizmu lub etnocentryzmu, dyskryminacji lub wrogości wobec mniejszości, migrantów lub osób wywodzących się ze społeczności imigrantów (definicja według Komitetu Ministrów Rady Europy). W polskim prawodawstwie nie ma definicji mowy nienawiści.

Nielegalny pobyt – pobyt niezgodny z przepisami dotyczącymi warunków wjazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium RP. O nielegalnym pobycie mówimy wtedy, gdy cudzoziemiec nie posiada dokumentów uprawniających go do przebywania w Polsce, np. wizy albo ważnego zezwolenia na pobyt. Osoby takie określane są jako nieudokumentowani migranci lub migranci o nieudokumentowanym (nieuregulowanym) statusie. W wielu przekazach medialnych wciąż funkcjonuje sformułowanie „nielegalny imigrant", które jest niepoprawną kalką z języka angielskiego. Określenie to jest nacechowane negatywnie i jest stygmatyzujące. Co więcej, sugeruje popełnienie przestępstwa, a pobyt bez wymaganej wizy lub zezwolenia pobytowego nie stanowi przestępstwa. Warto także dodać, że osoby ubiegające się o przyznanie ochrony międzynarodowej przebywają w Polsce legalnie.

Przesiedlenie – pojęcie związane z obecnym kryzysem migracyjno-azylowym; przeniesienie uznanych uchodźców z ich krajów pochodzenia albo z krajów trzecich do państw członkowskich UE.

Uchodźca – osoba, która na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem z powodu swojej rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej zmuszona była opuścić kraj pochodzenia oraz która z powodu tych obaw nie może lub nie chce korzystać z ochrony swojego kraju. Uchodźcy uciekają przed prześladowaniami powstającymi, m.in. w wyniku wojen, rewolucji czy czystek etnicznych. Często są to osoby lub bliscy osób, które doświadczyły tragicznych wydarzeń, nieludzkiego traktowania (np. tortur), otarły się o śmierć. Definicja uchodźcy została określona w Konwencji Genewskiej z 1951 roku. Warto pamiętać o tym, że dana osoba nie staje się uchodźcą, ponieważ został jej nadany taki status – to ten status został jej nadany, ponieważ ta osoba jest (i była – od momentu opuszczenia kraju pochodzenia) uchodźcą, decyzja o nadaniu statusu uchodźcy tylko to potwierdza.

definicje pochodzą ze strony www.uchodzcy.info

Spójrzmy, co na temat uchodźców i uchodźczyń mówi prawo międzynarodowe!

Konwencja Genewska

Konwencja Genewska to umowa z zakresu prawa międzynarodowego i pomocy humanitarnej podpisana w Genewie w Szwajcarii, będąca częścią międzynarodowego prawa humanitarnego. Konwencja Genewska została sporządzona dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z dnia 20 grudnia 1991 r.) i dotyczy statusu uchodźców. Dlaczego jest tak ważna?

• to najważniejszy akt prawa międzynarodowego dotyczący uchodźców,

• definiuje pojęcie „uchodźcy" jako osoby, która na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju,

• określa, jakie działania powinny podejmować, a jakich nie mogą podejmować państwa-strony konwencji,

• zawiera podstawowe zasady traktowania uchodźców:
- zakaz dyskryminacji w stosowaniu postanowień Konwencji bez względu na ich rasę, religię, kraj pochodzenia,
- nakaz traktowania uznanych uchodźców tak samo jak obywateli państwa przyjmującego w kwestii dostępu do podstawowej oświaty, w zakresie opieki i pomocy społecznej oraz ubezpieczeń społecznych,
- zakaz karania uchodźców za to, że w drodze do państwa przyjmującego zmuszeni byli nielegalnie przekroczyć jego granicę,
- „jedność rodziny (...) jest podstawowym prawem każdego uchodźcy",
- zakaz wydalania, czyli to, że państwo-strona Konwencji nie wydali lub nie zawróci w żaden sposób uchodźcy do granicy terytoriów, gdzie jego życiu lub wolności zagrażałoby niebezpieczeństwo ze względu na jego rasę, religię, obywatelstwo, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne.

Ważnym uzupełnieniem Konwencji jest Protokół Nowojorski dotyczący statusu uchodźców z 1967 r. Dlaczego?
Na mocy tego dokumentu państwa-strony konwencji zdecydowały się znieść

ograniczenia geograficzne i czasowe, a także przyjąć, że odtąd status uchodźcy będzie mogła uzyskać każda osoba, która opuściła swój kraj z obawy przed prześladowaniami, niezależnie od tego, kiedy wystąpiła taka sytuacja.

Polska przystąpiła do Konwencji Genewskiej z 1951 roku i Protokołu Nowojorskiego w 1991 roku.

Dwa ważne pytania:
Dlaczego ludzie stają się uchodźcami? Przed czym uciekają uchodźcy? Przed prześladowaniami powstającymi w wyniku wojen, rewolucji, czystek etnicznych (które obejmują deportację i przymusowe, masowe usuwanie lub wypędzanie osób z ich domów, jawne naruszanie praw tych osób w celu przemieszczenia lub zniszczenia grup narodowych, etnicznych, rasowych lub religijnych). Często są to osoby, które doświadczyły tragicznych wydarzeń, nieludzkiego traktowania (np. tortur) czy 'otarły się' o śmierć albo ich najbliżsi.

CZY WIESZ, ŻE...

...DOŚWIADCZENIA UCIEKAJĄCYCH PRZED II WOJNĄ ŚWIATOWĄ POLAKÓW DOPROWADZIŁY DO POWOŁANIA W 1950 R. WYSOKIEGO KOMISARZA DS. UCHODŹCÓW PRZY ONZ?

...KONWENCJA GENEWSKA WPROWADZIŁA DO PRAWA MIĘDZYNARODOWEGO TERMIN "UCHODŹCA" I STAŁA SIĘ PODSTAWOWYM DOKUMENTEM PRAWNYM DOTYCZĄCYM UCHODŹCÓW?

FAKTY i mity

Nie wszyscy muzułmanie to terroryści, ale wszyscy terroryści to muzułmanie

→ MIT

Zdanie to w ostatnich latach zyskało sporą popularność. Na pozór wydaje się przekonujące, ale jest jednak nieprawdziwe. Dlaczego jest nieprawdziwe? Bo zjawisko terroryzmu ma historię znacznie dłuższą niż islam, a jego źródłem nie jest żadna religia ani ideologia. Religie bywały natomiast niejednokrotnie osłoną, uzasadnieniem lub usprawiedliwieniem dla aktów terrorystycznych dokonywanych przez konkretnych ludzi.

W ostatnich dekadach obserwowaliśmy wiele motywowanych religijnie zamachów terrorystycznych, których dopuszczali się wcale nie muzułmanie, ale na przykład chrześcijanie (choćby zamachy Irlandzkiej Armii Republikańskiej czy na kliniki aborcyjne w USA) czy buddyści (na przykład na Sri Lance lub w Birmie). Niektórym media nie poświęciły jednak wiele uwagi, nikt też nie doszukuje się w chrześcijaństwie czy buddyzmie źródeł terroryzmu. Przeważająca część zamachów terrorystycznych nie ma zresztą nic wspólnego z religią, a terroryści motywują swoje czyny ideologicznie lub politycznie.

Nie ma u nas takiej tradycji, polskie społeczeństwo jest homogeniczne

↙ TROCHĘ FAKT, A TROCHĘ MIT

To fakt: Polacy są społeczeństwem w dużym stopniu jednorodnym religijnie i etnicznie. Nie jest jednak prawdą, że nasz kraj nie ma tradycji wielokulturowości. Przez większość dziejów – ponad 90% okresu istnienia polskiej państwowości – mniejszości etniczne i religijne stanowiły więcej niż 15% polskiego społeczeństwa. Przyjrzyjmy się także polskiej tradycji migracji. W ostatnim stuleciu w Polsce miała miejsce silna migracja wewnętrzna, związana z wojnami, akcjami przesiedleńczymi, zmianami granic i przemieszczaniem się ludzi ze wsi do miast. Wskutek tego w naszym społeczeństwie jest niewiele całkowicie jednorodnych grup społecznych od stuleci zamieszkujących jedno i to samo miejsce. Nie możemy też zapominać o Polakach żyjących za granicą, czyli o Polonii. Współczesną Polonię szacuje się na około 20 milionów ludzi na całym świecie – co czyni z niej jedną z największych migracji narodowych. **W Wielkiej Brytanii Polacy stanowią drugą największą mniejszość narodową!**

Muzułmanie mają dużo dzieci, więc istnieje niebezpieczeństwo, że za kilka lat zdominują Europę

→ MIT

Po pierwsze, gdyby uznać tezę, że muzułmańskie rodziny zawsze mają wiele dzieci, to automatycznie współczynnik urodzeń we wszystkich krajach muzułmańskich powinien być na podobnym, bardzo wysokim poziomie. Tymczasem podczas gdy kobiety w Somalii rodzą przeciętnie 6,2 dzieci, ten sam wskaźnik w Iranie wynosi 1,7. Skoro dwa muzułmańskie kraje mogą aż tak mocno się różnić, można raczej przypuszczać, że na liczbę urodzin w większym stopniu niż religia wpływają historia danego regionu, kultura, polityka prorodzinna oraz sytuacja ekonomiczna w kraju zamieszkania. Na rzecz takiej hipotezy przemawia przykład Polaków, których współczynnik urodzeń w Polsce wynosi 1,3, a w Wielkiej Brytanii 1,8. Co więcej, Polki w Wielkiej Brytanii rodzą statystycznie najwięcej dzieci, więcej niż kobiety z krajów muzułmańskich. Po drugie, musimy zdać sobie sprawę, że Europa nie jest religijnym monolitem. W wielu miejscach na naszym kontynencie muzułmanie żyli od wielu wieków i są takimi samymi Europejczykami jak żyjący tu chrześcijanie czy ateiści – wystarczy wspomnieć polskich Tatarów, czy Bośniaków. Choć faktem jest, że w Europie przybywa muzułmanów, przyrost ten jest stosunkowo powolny i w dającej się przewidzieć przyszłości nie zapowiada się na żadną islamską dominację Europy. Przyjrzyjmy się statystykom. Według raportu PEW Research Center, w 2010 roku na kontynencie europejskim mieszkało prawie 26 milionów i stanowili oni 4,9% wszystkich mieszkańców. Szacuje się, że w 2050 roku ich liczba wynosić będzie jedynie 11% europejskiej społeczności.

Uchodźcy popełniają najwięcej przestępstw

→ MIT

Policje kilku europejskich krajów, które do tej pory nie zbierały danych dotyczących przestępczości uwzględniających takie kryteria jak status pobytowy, postanowiły sprawdzić, jak to wygląda w rzeczywistości. Co wynika z oficjalnych statystyk? Że powyższe stwierdzenie jest nieprawdziwe. W raporcie niemieckiego Federalnego Urzędu Kryminalnego z listopada 2015 roku możemy przeczytać, że „uchodźcy popełniają czyny karalne tak samo rzadko lub tak samo często jak obywatele Niemiec". Do podobnych wniosków doszła również policja w Holandii. Pod koniec 2015 roku zastępca szefa tamtejszej policji Ruud Bik poinformował, że holenderska policja nie odnotowała wzrostu liczby przestępstw wraz z napływem uchodźców.

Jak ta kwestia wygląda w Polsce? Statystyki policyjne nie wyodrębniają uchodźców, wszystkich cudzoziemców ujmują łącznie. Wynika z nich, że generalnie cudzoziemcy dokonują niewielkiej liczby przestępstw. Zgodnie z danymi policji w roku 2017 dokonano w naszym kraju 490 711 przestępstw, z czego cudzoziemców podejrzewano o 6264 z nich, czyli nieco ponad 0,01% (jest to suma wszystkich domniemanych sprawców nieposiadających obywatelstwa polskiego,a nie liczba uchodźców). Najczęściej i najliczniej popełnianym w Polsce przez cudzoziemców przestępstwem było prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Zdecydowana większość przestępstw cudzoziemców to przestępstwa drogowe. Według statystyk policji, aż 90% przestępstw Ukraińców stanowi właśnie ta kategoria. W tym miejscu warto dodać, że w samej Warszawie 1608 cudzoziemców zdecydowało się zgłosić na policję akt przemocy, którego doświadczyli. Wielu imigrantów jednak nie zgłasza aktów dyskryminacji, mowy nienawiści i przemocy, więc rzeczywista liczba może być o wiele większa.

Fakty i mity (nr 1-5) pochodzą ze strony uchodzcy.info z uaktualnionymi danymi.

Uchodźcy roznoszą choroby. Grozi nam katastrofa epidemiologiczna

→ MIT

Używanie stwierdzenia: „uchodźcy roznoszą choroby" jako argumentu przeciwko przyjmowaniu ich w Polsce i Europie budzi skojarzenia z wymierzoną w Żydów propagandą hitlerowską. Nawet gdyby to była prawda, byłby to raczej kolejny argument za tym, aby ich przyjąć – i poddać leczeniu ze względów humanitarnych. Niemniej jednak sprawdźmy, czy rzeczywiście grozi nam jakakolwiek katastrofa epidemiologiczna.

Niewątpliwie przemieszczanie się ludzi pomiędzy różnymi strefami geograficznymi grozi przenoszeniem mniej lub bardziej poważnych chorób. Jednakże ryzyko epidemiologiczne związane z przyjęciem uchodźców jest znacznie mniejsze niż zagrożenie spowodowane wyjazdami polskich turystów do krajów pozaeuropejskich. Czyżby powinno się więc zakazać wyjeżdżania na wakacje? :)

A jak to jest z uchodźcami? W chwili przekroczenia polskiej granicy poddawani są kontroli lekarskiej w tak zwanym filtrze epidemiologicznym, czyli specjalnie przygotowanej przychodni. Przechodzą tam serię badań lekarskich. Jest to warunek konieczny umożliwiający im pobyt w Polsce. Z meldunków epidemiologicznych publikowanych przez Państwowy Zakład Higieny wynika, że do końca 2014 roku nie odnotowano zwiększonej liczby zachorowań na choroby występujące w krajach pochodzenia uchodźców. Podobne meldunki płyną z całej Europy – z ocen ekspertów z Europejskiego Centrum Zapobiegania i Kontroli Chorób (European Centre for Disease Prevention and Control) wynika, że ryzyko epidemii spowodowane przybyciem uchodźców jest bardzo niskie. Tym bardziej, że w czasie oczekiwania na przyznanie statusu uchodźcy cudzoziemcy uczestniczą w różnych programach profilaktycznych, przechodzą badania lekarskie i szczepienia. W ten sposób ryzyko spada jeszcze bardziej.

Polska jest gotowa na przyjęcie uchodźców i imigrantów

→ FAKT

Według danych Urzędu ds. Uchodźców: "Liczba uchodźców, którą przyjmiemy w przyszłości nie sprawi kłopotów naszym strukturom migracyjnym. W latach 90-tych Polska przyjęła ponad 80 tys. uchodźców z Czeczenii, a cały proces nie był dla polskich służb migracyjnych problemem."

Z danych Urzędu ds. Cudzoziemców wynika, że na początku 2019 r. w Polsce przebywało 372 tys. cudzoziemców z ważnym zezwoleniem na pobyt, z tego w samym województwie mazowieckim mieszkało 114 tys. cudzoziemców. Ze statystyk za 2018 r. przedstawionych przez UdSC na portalu migracje.gov.pl wynika, że najwięcej cudzoziemców pochodziło z Ukrainy, Wietnamu, Chin i Białorusi. Zdecydowana większość z nich (prawie 60 %) była w sile wieku – miała 20-39 lat.

Jeśli chodzi o uchodźców, jak podaje Centrum Wielokulturowe w Warszawie, w 2017 r. w całej Polsce pozytywnie rozpatrzono 520 wniosków o nadanie statusu uchodźcy lub innej formy ochrony międzynarodowej. Najwięcej decyzji pozytywnych otrzymali obywatele: Ukrainy (276 osób), Rosji (87 osób) oraz Tadżykistanu (35 osób).

JESTEM UCHODŹCĄ/UCHODŹCZYNIĄ, ALE JESTEM TEŻ:

człowiekiem

zabawny/a

uczniem/uczennicą

synem/córką

koleżeński/a

wnuczkiem/wnuczką

królową/królem mediów społecznościowych

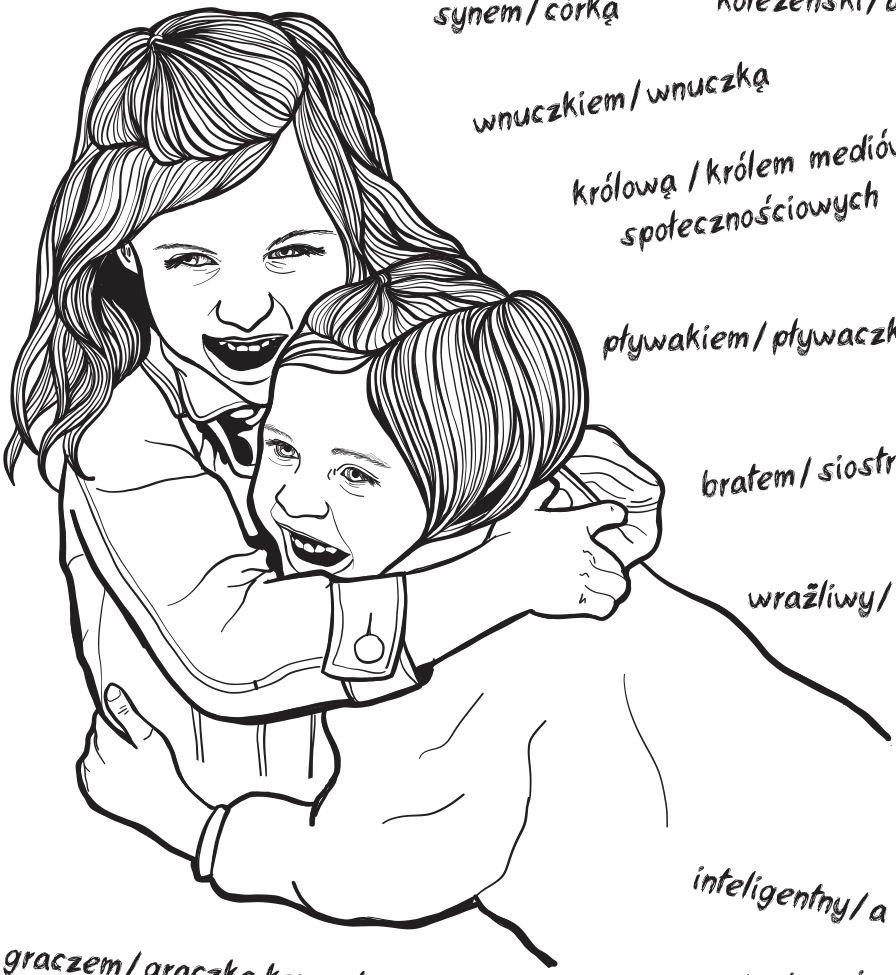

pływakiem/pływaczką

bratem/siostrą

wrażliwy/a

inteligentny/a

graczem/graczką komputerową

uzdolniony/a plastycznie

przyjacielem/przyjaciółką

fanem/fanką jakiegoś serialu

Czy Ty należysz do którychś z tych grup?
NIKT NIE JEST TYLKO UCHODŹCĄ/UCHODŹCZYNIĄ!

Narysuj komiks przedstawiający ten fragment wiersza "Dom" autorstwa Warsan Shire.

nikt nie opuszcza domu chyba że dom to
paszcza rekina

biegniesz do granicy tylko
gdy widzisz, że biegnie całe miasto, sąsiedzi
biegną szybciej niż ty,
krwawy oddech w ich gardłach

chłopak, z którym chodziłaś do szkoły,
który cię wycałował w byłej fabryce
trzyma karabin większy od jego ciała

opuszczasz dom tylko wtedy,
kiedy nie możesz już tam zostać.

nikt nie wsadza swoich dzieci do łodzi,
chyba że woda jest bezpieczniejsza niż ląd

NIKT NIE PRZYPALA SWOICH DŁONI POD POCIĄGAMI

NIKT NIE SPĘDZA DNI I NOCY W BRZUCHU CIĘŻARÓWKI, MAJĄC ZA JEDZENIE GAZETY, CHYBA ŻE PRZEBYTE KILOMETRY ZNACZĄ COŚ WIĘCEJ NIŻ PODRÓŻ.

NIKT NIE CZOŁGA SIĘ POD PŁOTAMI

BITY,
ŻAŁOWANY
NIKT NIE WYBIERA OBOZÓW DLA UCHODŹCÓW

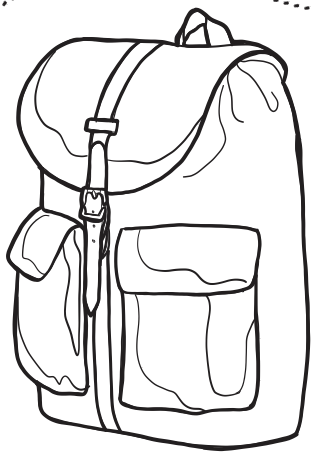

GDYBYŚ MUSIAŁ/A TERAZ OPUŚCIĆ W POŚPIECHU SWÓJ DOM, JAKICH DZIESIĘĆ RZECZY ZABRAŁBYŚ/ ZABRAŁABYŚ ZE SOBĄ?

ZOBACZ, CO ZABRALI UCHODŹCY/UCHODŹCZYNIE SFOTOGRAFOWANI PRZEZ KENIJSKIEGO FOTOGRAFA JAMESA MOLLISONA:

Marie, 32 lata, z Demokratycznej Republiki Konga: "Mam cukrzycę. Muszę robić sobie zastrzyk każdego dnia. Straciłam wszystkie moje rzeczy na morzu. Przemytnicy kazali nam wyrzucić nasze torby, żebyśmy nie utonęli. Te strzykawki otrzymałam od pracowników pomocy humanitarnej".

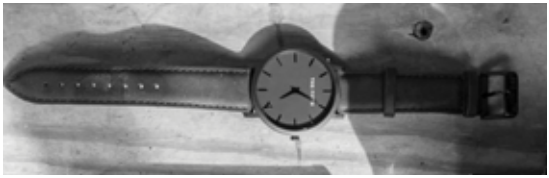

Ahmad, 17 lat, z Syrii; “Mój przyjaciel dał mi ten zegarek. Jest dla mnie jak brat. Nadal przebywa w Syrii i przyjedzie za tydzień. Ten zegarek pomaga mi pamiętać o naszej historii”.

Aisha, 14 lat, z Syrii: “Mam tę ładowarkę, ponieważ muszę mieć funkcjonujący telefon, żeby skontaktować się z moim kolegą w Szwecji. W podróży rozdzielono mnie i moją rodzinę na wiele godzin, a mój telefon był rozładowany. To było naprawdę okropne”.

Muhammed, 7 lat, z Syrii; “Płynęliśmy łódką, więc przemytnicy wzięli nasze torby. Zostały nam tylko rzeczy, które mieliśmy na sobie, które wiedzieliśmy, że będą nam niezbędne”.

Podróż uchodźców

OTO GHAITH

Ghaith studiuje prawo i mieszka z mamą w Damaszku, stolicy Syrii. Z powodu toczącej się wojny, jednego dnia wybuch bomby budzi Ghaitha nad ranem. Widząc przez okno ciała wielu ofiar, chłopak decyduje się uciekać. Widząc kolejne bomby, rozumie, że nie może czekać kilku miesięcy na legalną wizę do kraju UE. Przemytnikom oddaje wszystkie swoje oszczędności - trzy tysiące amerykańskich dolarów (ok. 13 tys. złotych). Ta suma wystarczy na podróż dla tylko jednej osoby. Kupuje podrobiony włoski paszport. Jego plan jest prosty: dotrzeć do Szwecji, otrzymać status uchodźcy, ściągnąć do Szwecji matkę.

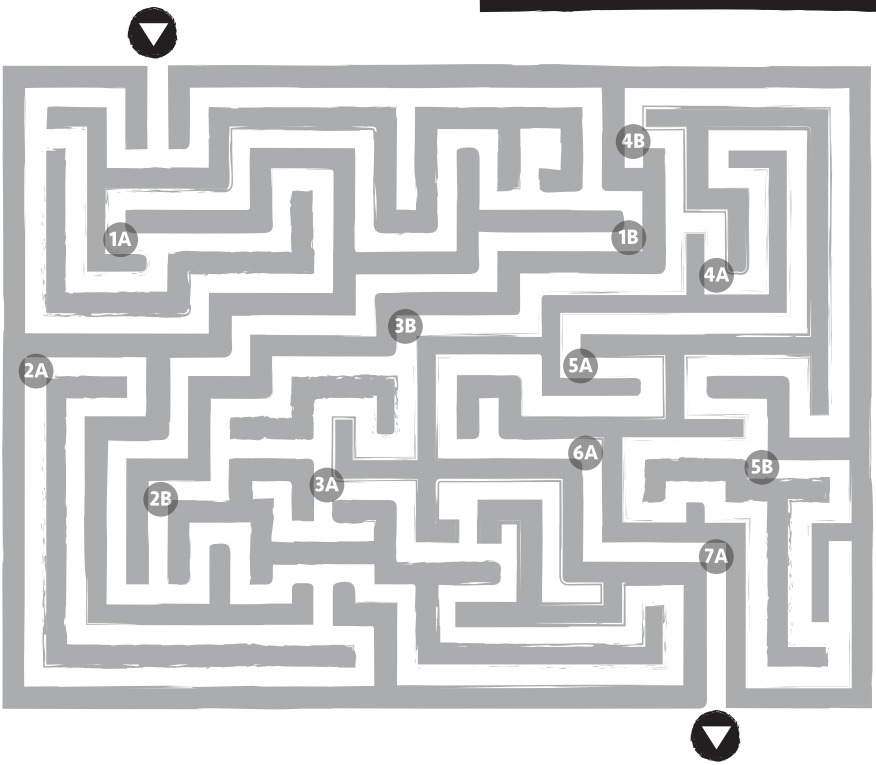

1A Na lotnisku w Libanie celnik zauważa, że paszport jest fałszywy. Ghaith zostaje aresztowany i spędza tydzień w celi wraz z 50 mężczyznami.

1B Po wyjściu pracuje w dwóch miejscach przez pół roku bez dnia odpoczynku. Część pieniędzy wysyła matce.

2A Ponieważ wojna nie ustaje, stawki przemytników wzrastają i po roku Ghaith musi zapłacić już 4,5 tys. dolarów.

2B Dostaje się do Stambułu, w plecaku ma tylko ciepłe ubrania i jedną pamiątkę rodzinną.

3A W Stambule ma wejść na łódkę, jednak policja zabiera go na przesłuchanie i przez to spóźnia się na podróż. Ta łódka będzie jedną z wielu, które zatonęły.

3B Sytuacja w Syrii wciąż się pogarsza. Ghaith nie tylko nie może wrócić, ale też i nie ma do czego - jego dom został zbombardowany, a jego matka uciekła do Jordanii i przebywa w jednym z tamtejszych obozów dla uchodźców. Rok później Ghaith płynie do Grecji, a łódka tonie. Budzi się na plaży w Izmirze (Turcja). Żyje.

4A Ghaith kupuje buty i kamizelkę ratunkową. Wchodzi do pełnego autobusu. Dojeżdżają na wybrzeże. Wchodzą w grupach na pontony i płyną do Grecji. Docierają na brzeg. Greczynka daje mu morele, a para Duńczyków oferuje przejazd autem.

4B W tym samym czasie jego przyjaciel z dzieciństwa ginie od wybuchu bomby.

5A Ghaith kupuje śpiwór i chleb. Chowa się w pociągu do Belgradu. Maszeruje przez kilka dni przez Macedonię.

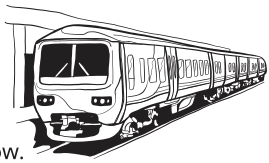

5B Macedońska policja zwykle nie aresztuje migrantów, jednak znane są przypadki, gdy policjanci biją i zastraszają imigrantów. Gaith został dotkliwie pobity pałką.

6A Pewien Rom w akcie dobrej woli przewozi Ghaitha i innych migrantów przez Węgry. Po tej części podróży, Ghaith będzie szedł dwa dni przez las do Austrii. Stamtąd uda się do Szwecji.

7A W Szwecji Ghaith otrzymuje status uchodźcy, ale musi czekać rok na rezydenturę. Wtedy będzie mógł ściągnąć swoją matkę i podjąć pracę. Póki co, uczy się języka szwedzkiego i pracuje na budowie. Ma zamiar podjąć studia prawnicze. Uchodźcy w innych krajach nie mają tyle szczęścia: czas oczekiwania na status może się przedłużyć nawet do kilku lat, w trakcie których nie mogą opuszczać ośrodków dla uchodźców ani podejmować pracy.

Jak sądzisz, które z elementów tej podróży byłyby dla Ciebie szczególnie trudne? Dlaczego?

(Na podstawie reportażu "Ten Borders" Nicholasa Schmidle'a)

Historia Twojego życia

Spróbuj zawrzeć historię Twojego życia w sześciu słowach!

Te pytania mogą Ci pomóc: Jakie wydarzenia były dla Ciebie szczególnie ważne? Co sprawia, że jesteś, kim jesteś? Co lubisz robić? Co sprawia Ci szczególną przyjemność?

....

....

....

Six-Word Memoirs

(Wspomnienia w sześciu słowach) to projekt prowadzony przez amerykańskie czasopismo SMITH, który zaprasza ludzi do dzielenia się esencją tego, kim są i co jest dla nich najważniejsze.

Zobacz nasze inspiracje:

„W 1948R. TO JA BYŁAM UCHODŹCZYNIĄ"
(Madeleine Albright, pierwsza kobieta-sekretarz stanu, była uchodźczyni z Czechosłowacji)

"NIKT NIGDY NIE JEST TYLKO UCHODŹCĄ"
(Chimamanda Ngozi Adichie, nigeryjska pisarka, imigrantka w USA)

"Z ROLNIKA-IMIGRANTA DO ASTRONAUTY NASA"
(José Hernández, amerykański astronauta pochodzenia meksykańskiego)

Wisława Szymborska

"Jacyś ludzie"

Jacyś ludzie w ucieczce przed jakimiś ludźmi.
W jakimś kraju pod słońcem
i niektórymi chmurami.

Zostawiają za sobą jakieś swoje wszystko,
obsiane pola, jakieś kury, psy,
lusterka, w których właśnie przegląda się ogień.

Mają na plecach dzbanki i tobołki,
im bardziej puste, tym z dnia na dzień cięższe.

Odbywa się po cichu czyjeś ustawanie,
a w zgiełku czyjeś komuś chleba wydzieranie
i czyjeś martwym dzieckiem potrząsanie.

Przed nimi jakaś wciąż nie tędy droga,
nie ten, co trzeba most
nad rzeką dziwnie różową.
Dokoła jakieś strzały, raz bliżej, raz dalej,
w górze samolot trochę kołujący.

Przydałaby się jakaś niewidzialność,
jakaś bura kamienność,
a jeszcze lepiej niebyłość
na pewien krótki czas albo i długi.

Coś jeszcze się wydarzy, tylko gdzie i co.
Ktoś wyjdzie im naprzeciw, tylko kiedy, kto,
w ilu postaciach i w jakich zamiarach.
Jeśli będzie miał wybór,
może nie zechce być wrogiem
i pozostawi ich przy jakimś życiu.

Odpowiedz:
Jakie przeszkody czekają na bohaterów wiersza?

.....

.....

.....

.....

Jak sądzisz, które z ich doświadczeń byłyby dla Ciebie najcięższe? Dlaczego?

.....

.....

.....

.....

Jak inni ludzie mogliby swoim zachowaniem/postawami wpłynąć pozytywnie na los bohaterów wiersza?

.....

.....

.....

.....

WARSZAWIACY SIĘ NIE BOJĄ!

Centrum Wielokulturowe w Warszawie oraz Urząd m.st. Warszawy przygotowały kampanię "Warszawiacy się nie boją". Była ona odpowiedzią na narastającą falę nieufności wobec cudzoziemców w Warszawie, szczególnie wobec uchodźców, która przejawia się wzrostem aktów agresji.

"Nie ma zgody na podgrzewanie atmosfery strachu wobec uchodźców oraz akceptację aktów agresji, także wobec cudzoziemców mieszkających już w stolicy. Naszym obowiązkiem nie jest stawianie murów, tylko budowanie mostów. Mamy nadzieję, że kampania wzbudzi większą empatię i chęć włączenia się w pomoc najbardziej potrzebującym"

Hanna Gronkiewicz-Waltz, prezydent stolicy. Wypowiedź z lutego 2018r.

Oto wybrane zdarzenia pokazujące wzrost nienawiści/ uprzedzeń wobec uchodźców:

► wolska policja zatrzymała grupę mężczyzn, którzy pobili obywatela Mali, trzech mężczyzn zaczepiało i groziło Hindusce w autobusie linii N44,
► przez kilka miesięcy nieznani sprawcy demolowali kawiarnię pewnego Irańczyka i wysyłali listy z pogróżkami,
► na Mokotowie para Ukraińców została pobita, a następnie spryskana gazem łzawiącym przez przechodzącego obok mężczyznę,
► Etiopczyk Salomon Demissie został zaatakowany przed blokiem, w którym mieszka na warszawskich Bielanach,
► 23-letni student z Indii został pobity w autobusie w Wawrze, mężczyzna greckiego pochodzenia został zaatakowany w autobusie linii 109.

Czy wiesz, że w 2017 roku aż 1708 imigrantów i imigrantek doświadczyło przemocy w Warszawie?* Faktyczna liczba poszkodowanych może być znacznie wyższa. Nie wszyscy w takiej sytuacji decydują się wezwać policję, często dlatego, że nie znają swoich praw. **Nie możemy pozwolić na takie sytuacje. Upewnijmy się, że gościnność faktycznie jest polską cechą, a nie tylko naszym wyobrażeniem o Polsce i Polakach!**

*dane pochodzą z Krajowego Systemu Informacji Policji.

Poznaj bohaterów kampanii „Warszawiacy się nie boją”!

Halina, uczestniczka Powstania Warszawskiego, dwukrotnie odznaczona krzyżem walecznych.

Rafał, motorniczy warszawskich tramwajów, który podczas swojej pracy pomagał zaatakowanym imigrantom.

Natan, który ucząc się w Akademii Sztuk Pięknych, na co dzień obcuje z wieloma cudzoziemcami.

Marta i Piotr, młodzi warszawscy przedsiębiorcy pracujący na co dzień we własnej stolarni, których córeczki chodzą z dziećmi imigranckimi do przedszkola.

Teraz czas na Ciebie!

Zadanie 1. Wyobraź sobie, że dołączyłeś/aś do zespołu kampanii “Warszawiacy się nie boją”. Plakaty okazały się takim sukcesem, że postanowiliście wykonać kolejny. Zaprojektuj (sam/a lub w grupie) jeszcze jeden plakat. Jak sądzisz, o jakie kolejne hasło można wzbogacić kampanię?

Psst obejrzyj na YouTube spot “Warszawiacy się nie boją”.

Jeśli ciekawi Cię sytuacja uchodźców w Polsce, obejrzyj te krótkometrażowe filmy dokumentalne przedstawiające uchodźców i migrantów:

Możesz zaprosić na seans swoją klasę - do części filmów przygotowano materiały edukacyjne do poprowadzenia zajęć **(http://ffrs.org.pl/aktualne-dzialania/nm/o-filmach/)**

Filmy z kanału YouTube Narracje Migrantów (youtube.com/NarracjeMigrantow): **"Fatima"**, **"Aslan i jego uczniowie"**, **"Moje miasto Łomża"**, **"Dlaczego jestem czekoladowy?"**, **"Po polsku mam na imię Hania".**

Filmy z kanału YouTube Opowiedz Się: **"Lubna"** (o Irakijce), **"Abdoulaye"** (o Senegalczyku), **"Sumaya"** (o Omance), **"Jurij"** (o Kazachu).

Wyszukaj na YouTube filmy: **"Sieć Tolerancji - Islam"** (o Czeczenie) i **"Sieć Tolerancji - Dunia"** (o Angolce) i "**Sieć Tolerancji - Yulia"** (o Ukraince).

Obejrzyj film **"Kuzyni"** na YouTube (wpisz: "festiwalxozy kuzyni"), który w prosty sposób ukazuje życie czeczeńskiego chłopca w Białymstoku. Nakręcony z udziałem aktorów czeczeńskich, uchodźców mieszkających w Polsce.

Posłuchaj piosenek o uchodźcach i migrantach i/lub napisanych przez uchodźców:

- *"Kites"* - N.E.R.D
- *"America"* - Neil Diamond
- *"American Oxygen"* - Rihanna
- *"Americano"* - Lady Gaga
- *"A L I E N S"* - Coldplay
- *"Better"* - Regina Spektor
- *"Borders"* - M.I.A.
- *"Buffalo Soldier"* - Bob Marley
- *"Coming to America"* - K'NAAN
- *"För alla namn vi inte får använda"* - The Knife
- *"Grace Kelly"* - MIKA
- *"Icky Thump"* - The White Stripes
- *"Illegal Alien"* - Genesis
- *"Immigrants (We Get the Job Done)"* - K'NAAN
- *"Inshallah"* - Sting
- *"I Will Never Let You Down"* - Rita Ora
- *"Mein Land"* - Rammstein
- *"Migra"* - Santana
- *"Movin' Out (Anthony's Song)"* - Billy Joel
- *"One In A Million"* - Guns N' Roses
- *"The Refugee"* - U2

Poczytaj książki o uchodźcach

Książki dla Ciebie:

- *"Persepolis"* autorstwa Marjane Satrapi to autobiograficzny komiks o życiu irańskiej migrantki w Austrii.
- *"Przez morze."* Z Syryjczykami do Europy - reportaże Wolfganga Bauera.
- *"Kontener"* - reportaż Katarzyny Boni i Wojciecha Tochmana o życiu w obozie dla syryjskich uchodźców w Jordanii.
- *"Na południe od Lampedusy".* Podróże rozpaczy autorstwa Stefano Liberti to próba zrozumienia motywacji afrykańskich migrantów do przemierzenia Morza Śródziemnego.
- *"Król kebabów i inne zderzenia polsko-obce"* autorstwa Marty Mazuś to trzynaście historii migrantów żyjących w Polsce.
- *"NieObcy"*, 21 opowieści, żeby się nie bać. Polscy pisarze dla uchodźców.

Obejrzyj filmy o uchodźcach i migrantach:

- *"Persepolis"* (2007), reż. Vincent Paronnaud, Marjane Satrapi
- *"Po tamtej stronie"* (The Other Side of Hope, 2017), reż. Aki Kursmaki
- *"Ludzkie dzieci"* (Children of Men, 2006), reż. Alfonso Cuarón
- *"Na tym świecie"* (In this World, 2002), reż. Michael Winterbottom
- *"Imigranci"* (Dheepan, 2015), reż. Jacques Audiard
- *"Wędrówki ludów"* (Human Flow, 2017), reż. Ai Weiwei
- *"300 mil do nieba"* (1989), reż. Maciej Dejczer
- *"Casablanca"* (1942), reż. Michael Curtiz
- "Niewidoczni" (Dirty Pretty Things, 2002), reż. Stephen Frears
- *"Ostatni w Aleppo"* (Last Men in Aleppo, 2017), reż. Firas Fayyad
- "Hotel Ruanda" (Hotel Rwanda, 2004), reż. Terry George
- *"Moja walka - Mamed Khalidov"* (2017), reż. Sylwester Latkowski
- *"Gdyby żółwie mogły latać"* (Turtles Can Fly, 2004), reż. Bahman Ghobadi

---

Poczytaj młodszemu rodzeństwu:

- *"Moje cudowne dzieciństwo w Aleppo"* autorstwa Grzegorza Gortata to opowieść ośmioletniej Jasminy z objętego wojną Aleppo.
- *"Chłopiec z Lampedusy"* autorstwa Rafała Witka to historia jedenastoletniego chłopca z Erytrei.
- *"Wędrówka Nabu"* autorstwa Jarosława Mikołajewskiego to opowieść o ciężkiej podróży młodej uchodźczyni.
- *"Kot, który zgubił dom"* autorstwa Ewy Nowak opowiada o podróży irackiej rodziny z kotem.
- *"Kot Karima i obrazki"* autorstwa Liliany Bardijewskiej opowiada o kocie, który wraz z syryjskim chłopcem Karimem przybywa do Polski.
- "Hebanowe autorstwa Renaty Piątkowskiej jest książką o niebezpiecznej przeprawie przez Morze Śródziemne.
- *"Basia i kolega z Haiti"*, autorstwa Zofii Staneckiej opowiada historię o klęsce żywiołowej i uchodźcach ekologicznych.

STEREOTYPY, UPRZEDZENIA, DYSKRYMINACJA...

Podaj przykłady stereotypu, uprzedzenia i dyskryminacji, które obserwujesz w swojej szkole, w swoim mieście lub w mediach.

Stereotyp (ogólne mniemania istniejące w społeczeństwie) – funkcjonujący w świadomości społeczeństwa uproszczony obraz jakiejś grupy. Powtarzany wielokrotnie i bezrefleksyjnie.

Uprzedzenie (emocjonalny stosunek do kogoś) – postawa lub negatywny osąd jakiejś osoby bez racjonalnych powodów, często w oparciu o panujące stereotypy.

Dyskryminacja (działanie) – nierówne traktowanie jakiejś osoby ze względu na jakąś jej cechę. Forma wykluczenia społecznego.

#1

KIM SĄ UCHODŹCY - KTO UCIEKA DO UNII EUROPEJSKIEJ?

WYTNIJ TE KARTY I SPRAWDŹ SWOJĄ WIEDZĘ

#2

DLACZEGO UCHODŹCY UCIEKAJĄ ZE SWOICH KRAJÓW?

Uchodźcy to osoby, które uciekają do bezpiecznych krajów, bo w swojej ojczyźnie grozi im prześladowanie z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej. Definicję terminu "uchodźca" zawiera Konwencja Genewska z 1951 r. w sprawie uchodźców, której postanowienia w polskim porządku prawnym zawiera ustawa z 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Według danych Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) na świecie jest obecnie (w 2018 roku) ponad 70 mln uchodźców i uchodźczyń. Według danych Eurostatu, w 2017 roku 538 000 osób otrzymało w Europie status uchodźcy. Większość uchodźców pochodziło z zajętych przez bojówki ISIS terytoriów Syrii i Iraku. Głównymi państwami docelowymi były Niemcy, Włochy i Francja. Liczba aplikacji maleje z roku na rok - w 2017 roku napłynęło ich o połowę mniej niż rok wcześniej i jest to trend widoczny od kilku lat.

Syryjczycy i Irakijczycy uciekają przed krwawą wojną domową. Czeczeni i Turkmeni przed reżimem i prześladowaniem. Sytuacja jest na tyle poważna, że od stycznia do października 2018 roku, według danych Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), 82 201 osób ryzykowało swoje życie, próbując dostać się do bezpiecznej Europy, a w Morzu Śródziemnym utonęło ponad 1 719 migrantów.

#3

CZY WSZYSCY UCHODŹCY UCIEKAJĄ DO EUROPY?

#4

CZY UCHODŹCÓW BĘDZIE WIĘCEJ?

Nie. Może Cię to zaskoczy, ale według danych UNHCR pięć krajów najliczniej przyjmujących uchodźców to: Jordania, Turcja, Pakistan, Liban i Islamska Republika Iranu. Na przykład Syryjczyków przyjęły następujące kraje: Turcja (3,4 mln), Liban (milion), Jordania (660 tys.), czy Egipt (130 tys.). Dla porównania, w Europie obecnie znajduje się milion Syryjczyków. Wielu z nich nie wybiera się do Europy - podróż jest bardzo długa i niebezpieczna, nie mówiąc już o różnicach kulturowych czy barierze językowej. Dane UNHCR obalają więc mit, że uchodźcy zalewają Europę. Niemal dziewięciu na dziesięciu (86 proc.) znajduje schronienie w krajach rozwijających się.

Z danych Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) zawartych w raporcie „Trendy światowe 2014" wynika, że na koniec 2014 roku na całym świecie było 59,5 mln osób przymusowo przesiedlonych. Opuścili oni domy z powodu wojen i prześladowań. To o 8,3 mln więcej niż rok wcześniej. W ostatnich pięciu latach wybuchło co najmniej 15 konfliktów. Osiem w Afryce (Wybrzeże Kości Słoniowej, Republika Środkowoafrykańska, Libia, Mali, Nigeria, Demokratyczna Republika Konga, Sudan Południowy i Burundi), trzy na Bliskim Wschodzie (Syria, Irak i Jemen), jeden w Europie (Ukraina) i trzy w Azji (Kirgistan, Birma i Pakistan). Poza tym podróże do Europy ułatwił chaos w Libii, skąd wyrusza wiele łodzi przemytników.

#5

DLACZEGO WIĘKSZOŚĆ UCHODŹCÓW TO MĘŻCZYŹNI?

#7

KIM SĄ IMIGRANCI KLIMATYCZNI?

Pytanie nie ma odniesienia do rzeczywistości, ponieważ według danych Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), połowa uchodźców to dzieci, wśród których chłopcy stanowią 52%. Jeśli chodzi o dorosłych uchodźców, dwie trzecie stanowią faktycznie mężczyźni. Trzeba natomiast dodać, że decydują się oni na długą wędrówkę lub podróż morską, ponieważ to wymaga tężyzny fizycznej. Na kobietach z kolei spoczywa zwykle obowiązek opieki nad dziećmi. Podróże do Europy są kosztowne z powodu cen usług przemytników, więc rodziny nie mogą sobie też zwykle pozwolić na podróż całą grupą. Mężczyźni docierający do Europy starają się jak najszybciej ściągnąć żonę i dzieci w bezpieczniejszych warunkach.

Globalne ocieplenie i związane z nim powodzie, podtapianie terenu i susze stawiają nowe wyzwania dla prawa międzynarodowego. Obecnie nie istnieje prawna kategoria uchodźców klimatycznych, więc te osoby klasyfikuje się jako imigrantów. Pojawia się jednak kwestia moralnej odpowiedzialności krajów zachodnich, których decyzje polityczne i ekonomiczne doprowadzają do globalnego ocieplenia, za mieszkańców krajów Globalnego Południa, których konsekwencje zmian klimatycznych najbardziej dotykają. Według danych UNHCR w 2017 roku ponad 20 milionów ludzi musiało uciekać z miejsca zamieszkania z powodu katastrof naturalnych - to jedna osoba co półtora sekundy. Problem nie będzie malał. Naukowcy z Instytutu Środowiska i Bezpieczeństwa Ludności Uniwersytetu Narodów Zjednoczonych (Institute for Environment and Human Security of the United Nations University) szacują, że do 2050 r. miliard ludzi (czyli co dziewiąta osoba na świecie) zostanie uchodźcami klimatycznymi.

#7

Czy coraz więcej uchodźców będzie przybywać do Europy?

#8

A co z rodzinami uchodźców?

I nie i tak.
Według danych Eurostatu liczba aplikacji o status uchodźcy maleje z roku na rok i przewiduje się, że trend ten utrzyma się przez kolejne lata. Oto dane dotyczące osób, które po raz pierwszy ubiegały się o status uchodźcy:
• 2015 rok: 1,3 mln osób;
• 2016 rok: 1,2 mln osób;
• 2017 rok: 650 tys. osób.

Jednocześnie żyjemy w niestabilnych czasach i aż 70 mln ludzi jest obecnie uchodźcami. W ciągu ostatnich 10 lat wybuchło co najmniej 15 konfliktów zbrojnych: osiem w Afryce (Wybrzeże Kości Słoniowej, Republika Środkowo-afrykańska, Libia, Mali, Nigeria, Demokratyczna Republika Konga, Sudan Południowy i Burundi), trzy na Bliskim Wschodzie (Syria, Irak i Jemen), jeden w Europie (Ukraina) i trzy w Azji (Kirgistan, Birma i Pakistan). Nie możemy przewidzieć, jak będą wyglądać kolejne lata pod względem wojen i pokoju.

Hmm, to bardziej skomplikowana sprawa...
Wprawdzie Konwencja Genewska generalnie stanowi, że: „jedność rodziny (...) jest podstawowym prawem każdego uchodźcy", jednak była to kwestia na tyle trudna politycznie i praktycznie, że w Unii Europejskiej przyjęto specjalne uregulowania w zakresie łączenia rodzin. Członkowie najbliższej rodziny (czyli żona, mąż, nieletnie oraz niezamężne/nieżonate dzieci, a w wyjątkowych sytuacjach dorosłe niezamężne/nieżonate dzieci, rodzice, niepoślubieni partnerzy) mają możliwość dołączenia do uchodźcy (w prawie polskim – także do osoby, która uzyskała ochronę uzupełniającą lub zgodę na pobyt ze względów humanitarnych), jeśli znajdują się poza państwem, w którym udzielono mu ochrony. Państwa członkowskie same decydują o wydaniu zezwolenia na wjazd i pobyt osób pozostających w relacjach rodzinnych z uznanymi uchodźcami zamieszkującymi na ich terytorium. W Polsce członek rodziny dołączający do osoby, która uzyskała w naszym kraju status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zgodę na pobyt ze względów humanitarnych, może otrzymać zezwolenie na pobyt czasowy.

tekst na podstawie danych IOM, UNHCR, Urzędu ds. Cudzoziemców i Eurostatu

WYMIEŃ STEREOTYPY I UPRZEDZENIA DOTYCZĄCE UCHODŹCÓW, KTÓRE SŁYSZAŁEŚ/SŁYSZAŁAŚ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

...A TERAZ WYTNIJ TEN PROSTOKĄT, ZGNIEĆ, WYRZUĆ I ZAPOMNIJ NA ZAWSZE.

Te wszystkie zdania są nieprawdziwe - nie mają odzwierciedlenia w rzeczywistości! Gdzie najczęściej słyszysz te stereotypy? Kto i dlaczego je wypowiada?

Jak oceniasz wiedzę tych osób na tematy związane z polityką międzynarodową, prawem lub wiedzą o społeczeństwie? Jak oceniasz ich motywacje?

Pssst: Stereotyp to nadmierne uogólnienie lub generalizacja na temat jakiejś grupy społecznej.
Uprzedzenie to negatywny stosunek do kogoś lub czegoś, powstały w wyniku powziętych z góry, niesprawdzonych przekonań, wyznawania przesądów itp., np. uprzedzenia rasowe.

A CO Z ZAGROŻENIEM TERRORYSTYCZNYM?

Jak wskazuje Światowy Indeks Terroryzmu (Global Terrorism Index):

- **W ciągu ostatnich 17 lat 99% wszystkich ataków terrorystycznych miało miejsce w krajach objętych konfliktami zbrojnymi;**
- **W 2016 r. 80% ataków terrorystycznych miało miejsca w krajach objętych wojną: w Afganistanie, Nigerii, Syrii, Pakistanie, Iraku i Jemenie;**
- **Ataki w krajach OECD (Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, wśród których znajdują się także kraje UE) stanowiły tylko 1% wszystkich ataków terrorystycznych na świecie;**
- **W skali globalnej, od 2014 r. obserwuje się spadek liczby zgonów spowodowanych atakami terrorystycznymi;**
- **W latach 1970-2016 we wszystkich 34 krajach OECD miało miejsce 10 000 zgonów z powodu ataków terrorystycznych.**

CZY WIESZ, ŻE:

- **Uchodźcy nie są terrorystami. Są ludźmi uciekającymi przed niebezpieczeństwem i prześladowaniami.**
- **Z badań EUROPOLU (Europejski Urząd Policji) na zlecenie Unii Europejskiej wynika, że ponad połowa zamachów terrorystycznych w krajach UE ma podłoże nacjonalistyczne lub separatystyczne, a nie religijne. Religijnie motywowanych było mniej niż 2% wszystkich ataków, z czego 0,7% miało związek z islamem.**
- **Ryzyko śmierci w wyniku postrzelenia przeciętnego Amerykanina przez białego amerykańskiego chrześcijanina jest trzykrotnie wyższe niż w wyniku ataku cudzoziemca. Na przestrzeni lat 1970-2007 średnio 11 000 Amerykanów rocznie zginęło w wyniku masowych strzelanin (np. w szkołach), co daje 407 000 zmarłych według danych Departamentu Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych. W tych samych latach 3 292 osób zginęło w USA z rąk terrorystów, a większość tych zgonów nastąpiła podczas ataku na World Trade Center w 2001 r.**
- **Według Global Terrorism Index wskaźnik zagrożenia terroryzmem w Polsce wzrósł w 2016 r. z "braku zagrożenia" do "niskie zagrożenie terroryzmem". Zmiana jest spowodowana wzrastającym przyzwoleniem społecznym na mowę nienawiści, a nie większą liczbą uchodźców lub muzułmanów (w latach 90-tych przyjęliśmy np. 80 000 Czeczenów).**

Pokoloruj według numerów

1. ŻÓŁTY 2. ZIELONY 3. NIEBIESKI 4. CZERWONY 5. CZARNY

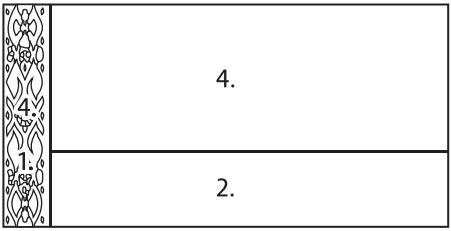

B I A Ł O R U Ś

Uchodźcy i uchodźczynie z Białorusi, którzy otrzymali status uchodźcy w Polsce, to przede wszystkim aktywiści społeczni, dziennikarze i studenci zaangażowani w działania przeciwko reżimowi Aleksandra Łukaszenki, który na Białorusi sprawuje władzę od 1994 roku. Liczba wniosków o nadanie statusu uchodźcy od obywateli Białorusi zarówno w 2014, jak i w 2015 roku wynosiła 25.

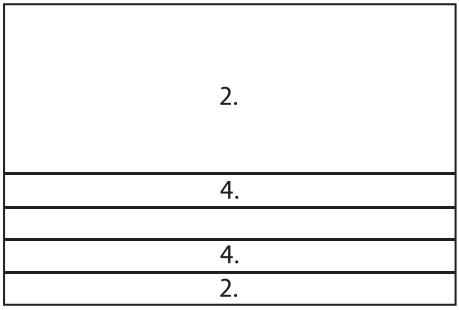

C Z E C Z E N I A

Dwie wojny oraz reżim Ahmata i Ramzana Kadyrowów są powodem uchodźstwa Czeczenów. Od 2004 roku 265 Czeczenów otrzymało status uchodźców w Polsce, a 728 zgodę na pobyt tolerowany. Szacuje się, że w Polsce mieszka około 20 tysięcy Czeczenów i Czeczenek.

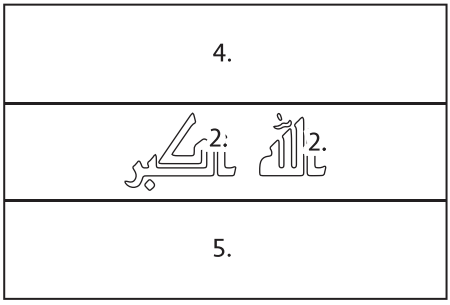

I R A K

Z powodu działań zbrojnych bojówek ISIS, aż 5,8 mln Irakijczyków i Irakijek musiało opuścić swoje domy w ciągu ostatnich czterech lat. Drugie największe miasto Iraku, Mosul, znajduje się w rękach ISIS. W latach 2016-17 Urząd ds. Cudzoziemców w naszym kraju przyznał status uchodźcy lub inną formę ochrony międzynarodowej 15 Irakijczykom i Irakijkom. Obecnie w Polsce mieszka 1161 Irakijczyków i Irakijek.

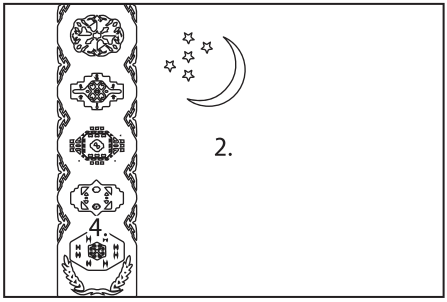

T U R K M E N I S T A N

W latach 2016-17 status uchodźcy lub inną formę ochrony międzynarodowej nadano 20 osobom pochodzącym z Turkmenistanu. Jak wskazuje UNHCR, powodem ucieczki z kraju jest panujący tam reżim, brak wolności słowa, tortury i porwania. Większość z uchodźców znalazło schronienie w Turcji, Stanach Zjednoczonych i Niemczech. W Polsce mieszka obecnie 137 obywateli i obywatelek Turkmenistanu.

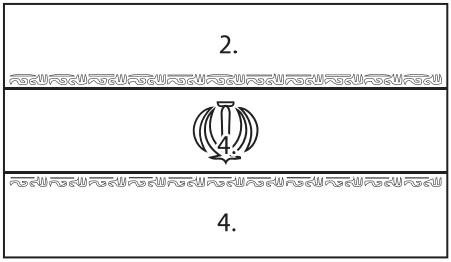

I R A N

W latach 2017-16 status uchodźcy lub inną formę ochrony międzynarodowej nadano 13 osobom pochodzącym z Iranu z powodu prześladowań na tle religijnym i politycznym. Co ciekawe, Islamska Republika Iranu jest piątym krajem pod względem liczby przyjętych uchodźców (zaraz po Jordanii, Turcji, Pakistanie i Libanie). Według danych UNHCR, w ciągu ostatnich czterech lat, Iran (kraj tylko dwukrotnie większy pod względem ludności od Polski) przyjął ponad trzy miliony uchodźców i uchodźczyń. Ponadto wszystkich uchodźców i uchodźczynie objęto ubezpieczeniem zdrowotnym, a obowiązkiem szkolnym wszystkie uchodźcze dzieci. Obecnie w Polsce mieszka 424 Irańczyków i Iranek.

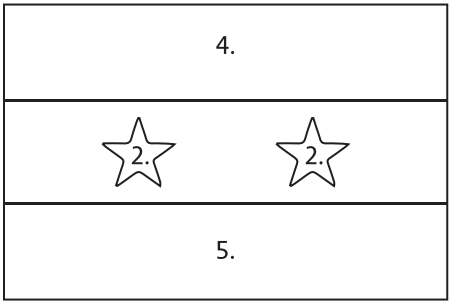

S Y R I A

Raport UNHCR (Wysokiego Komisarza do Spraw Uchodźców przy ONZ) wskazuje, że ogarniętą wojną Syrię opuściło aż 4,2mln ludzi - większość znalazła schronienie w krajach sąsiadujących: Libanie, Jordanii i Turcji. Jak wskazuje PEW Research Center, w Turcji mieszka w tej chwili około 2,5 miliona Syryjczyków i Syryjek. Według danych Urzędu ds. Cudzoziemców w naszym kraju w latach 2016-17 status uchodźcy lub inną formę ochrony międzynarodowej otrzymało 57 Syryjczyków i Syryjek. To aż cztery razy mniej niż w roku 2015. Obecnie w Polsce mieszka 1038 Syryjczyków i Syryjek.

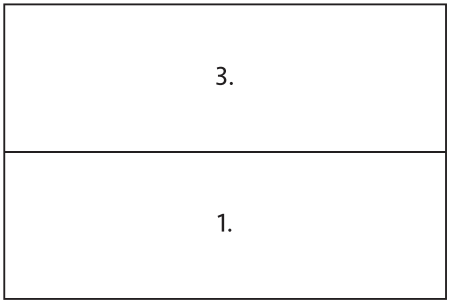

U K R A I N A

Obywatele Ukrainy są drugą po Rosjanach największą grupą składającą w Polsce wnioski o nadanie statusu uchodźcy. Wojna na terenie Donbasu i niestabilna sytuacja polityczna i ekonomiczna Ukrainy spowodowała, że setki tysiące osób straciło podstawowe środki utrzymania lub dach nad głową. Obecnie w Polsce mieszka 174 640 Ukraińców i Ukrainek, z których większość to imigranci ekonomiczni - tacy jak wielu Polaków w Wielkiej Brytanii czy dawniej w Niemczech. Warto pamiętać, że część z nich ma korzenie polskie. Według danych Urzędu ds. Cudzoziemców, w latach 2016-2017 325 Ukraińców i Ukrainek otrzymało status uchodźcy lub inną formę ochrony międzynarodowej.

Polscy uchodźcy, uchodźczynie, emigranci i emigrantki

Juliusz Słowacki, poeta, uchodźca we Francji i w Szwajcarii

Helena Rubinstein, biznesmenka i kosmetolożka, imigrantka w Australii

Witold Gombrowicz, pisarz, uchodźca w Argentynie

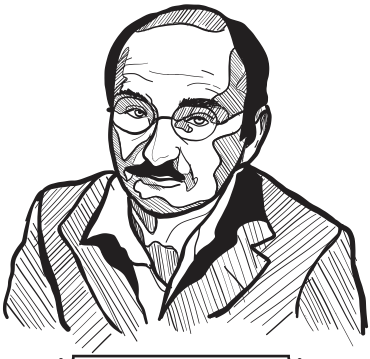

Sławomir Mrożek, pisarz, uchodźca w Meksyku, migrant we Francji, Niemczech, Włoszech

Pssst: Biografie przedstawionych tutaj osób można znaleźć w encyklopediach lub na Wikipedii.

Czy wiesz, że:
"Pan Tadeusz" został napisany w Paryżu, kiedy Adam Mickiewicz był uchodźcą? Dzieło zaczyna się i kończy wątkami uchodźczymi!

Kiedy w latach 30. XX wieku Polacy masowo emigrowali do USA, w mediach pojawiały się głosy, że nastąpi "skatolicyzowanie" Ameryki.

Portal Uchodźcy.info: Według różnych szacunków od połowy XIX wieku do wybuchu I wojny światowej na emigracji żyło około 3,5 mln Polaków. Warto przez chwilę zatrzymać się nad tą liczbą – oznacza to bowiem, że w przededniu wybuchu I wojny światowej co szósty Polak żył poza historycznymi granicami kraju.

Oto niektóre z krajów, które udzieliły Polakom azylu w XX wieku: Węgry, Rumunia, Iran, Indie, Włochy, Turcja, USA, Uganda, Rodezja Północna i Południowa, Meksyk, Wielka Brytania.

Autorstwo: Bansp (wikicommons)

Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki

Autorstwo: Boticario (wikicommons)

Mereczowszczyzna, Białoruś

Park Narodowy Kościuszki i Góra Kościuszki, Australia

Autorstwo: Woloch (wikicommons)

Kopiec Kościuszki w Olkuszu, Polska

Autorstwo: Jim Henderson (wikicommons)

Tadeusz Kościuszko

Tadeusz Kościuszko, generał, uchodźca we Francji

Imigranci i imigrantki są zwykłymi ludźmi i tak jak wszyscy, chcą mieć spokojne życie i przyczyniają się do rozwoju społeczeństw, które ich przyjmują. Czy wiesz, że polski emigrant Tadeusz Kościuszko jest wciąż doceniany w wielu miejscach dookoła świata? Połącz miejsca z obrazkami.

Ignacy Jan Paderewski

pianista, polityk, uchodźca
w Wielkiej Brytanii, migrant w USA

Wyobraź sobie, że wraz ze swoją rodziną wyprowadzasz się do innego kraju. Wszystko jest nowe: język, obyczaje, zasady i nawet jedzenie. Oszołomienie. Dezorientacja. Stres. Ciekawość. Jakie jeszcze uczucia mogą Ci towarzyszyć? Na co szczególnie zwracasz uwagę?

Co może być dla Ciebie niejasne? Gdzie znajdziesz chwilę spokoju?

ZADANIE 1.

Wraz z grupą kolegów i koleżanek postarajcie się oddać te doświadczenia w piętnastosekundowym (lub dłuższym!) utworze muzycznym, który skomponujecie z dostępnych Wam "instrumentów": ust, języków, ołówków, zeszytów, krzeseł, dłoni, butów, itd. Tak jak muzyka Ignacego Paderewskiego, Wasz utwór może być nieharmonijny, niestandardowy i burzliwy - nie musicie się wzorować na muzyce w radiu.
Zaprezentujcie Wasz utwór reszcie klasy.

ZADANIE 2.

Wraz z grupą koleżanek i kolegów wyobraźcie sobie, że z dnia na dzień przeprowadziliście się do Waszej miejscowości z odległego kraju. Nie mówicie po polsku, ani nawet nie używacie alfabetu łacińskiego. Jak sądzicie, które elementy naszej polskiej kultury i codzienności wydadzą Wam się szczególnie zaskakujące lub dezorientujące? A które Was rozbawią? Na kartce formatu A3 lub większym zaprezentujcie te elementy, zjawiska, sytuacje i emocje. Nie ograniczajcie się tylko do farb lub mazaków. Niech wybrane przez Was formy, style i tekstury będą wyrazem przedstawianych wrażeń.

Tamara Łempicka

malarka, migrantka w USA

ZADANIE 3.

Czy wiecie, że wśród naszych władców też zdarzyli się imigranci? Czy wiecie, że wielu sławnych malarzy (np. Picasso), wynalazców (np. Steve Jobs) czy polityków (np. Madeleine Albright) byli imigrantami lub uchodźcami? "Nigdy nie zamierzałam odwzorować rzeczywistości, raczej dążyłam do stworzenia nowego stylu, jasnych kolorów i oddania elegancji moich modeli" – powiedziała Tamara Łempicka. Stwórz portret postaci z doświadczeniem imigracji, którą znasz z lekcji historii, języka polskiego, innych przedmiotów lub osobiście. Dlaczego wybrałeś/aś tę osobę? Co jest w niej niezwykłego? Nie ograniczajcie się tylko do farb lub mazaków. Niech wybrane przez Was formy, style i tekstury będą wyrazem przedstawianych wrażeń.

SŁAWNI UCHODŹCY I IMIGRANCI

Uchodźcy i migranci to także osoby, które znasz i podziwiasz. Połącz portret z biografią.

Mila Kunis - amerykańska aktorka. Zagrała m.in. w filmie "Czarny łabędź" i serialu "Różowe lata 70-te"; była uchodźczyni z ZSRR

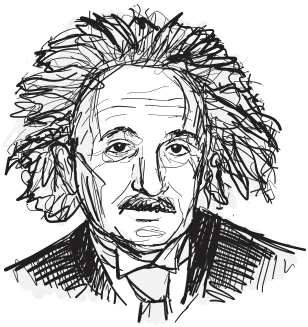

Mamed Khalidov - polski zawodnik mieszanych sztuk walki (MMA), międzynarodowy mistrz KSW w wadze półciężkiej z 2009 oraz w wadze średniej z 2015; były uchodźca z Czeczenii

Lionel Messi - piłkarz występujący na pozycji pomocnika lub napastnika w hiszpańskim klubie FC Barcelona oraz w reprezentacji Argentyny, której jest kapitanem; migrant z Argentyny

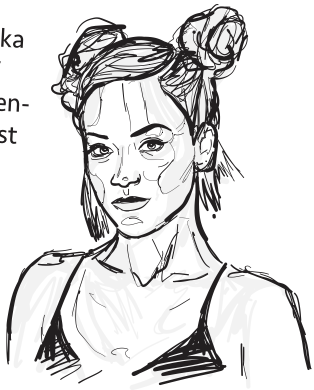

Rita Ora - amerykańska wokalistka, aktorka i autorka tekstów; była uchodźczyni z Albanii

Albert Einstein - niemiecki fizyk żydowskiego pochodzenia, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki; uchodźca do USA

Psssst: biografie przedstawionych tutaj osób dostępne są na Wikipedii, w encyklopediach lub na oficjalnych stronach internetowych.

Chcesz poznać kulturę imigrantów/uchodźców w Polsce poprzez ich kuchnię?

Barszcz ukraiński

Potrzebujesz:

- 5 łyżek suchej białej fasoli np. piękny Jaś
- 2 listki laurowe
- 1 ząbek czosnku
- 3 średnie buraczki
- 3 podudzia z kurczaka
- włoszczyznę (1 marchewka, 1/2 pietruszki, kawałek pora i białej kapusty)
- 1/2 cebuli
- 2 ziemniaki
- 3 łyżki posiekanej natki pietruszki
- 2 łyżki przecieru pomidorowego
- 2 łyżki soku z cytryny
- 1/2 szklanki śmietany 18%
- 1 łyżka mąki

Przepis (z portalu Kwestia Smaku):

- Fasolę opłukać, zalać 1 szklanką wody, posolić i zagotować. Odstawić z ognia, przykryć i zostawić na 2 godziny. Ugotować do miękkości w tej samej wodzie z dodatkiem obranego czosnku i listków laurowych. W razie konieczności dolać wody.
- Buraczki umyć, osuszyć, każdy zawinąć w folię aluminiową, ułożyć na blasze do pieczenia i piec do miękkości w piekarniku nagrzanym do 200 stopni, przez około 1 godzinę. Obrać i zetrzeć na dużych oczkach tarki.
- Kurczaka umyć, włożyć do dużego garnka i zapełnić go wodą do 3/4 objętości. Posolić i gotować przez ok. 1 i 1/2 godziny do miękkości mięsa na małym ogniu.
- Dodać obraną pietruszkę, obraną oraz pokrojoną na cienkie plasterki marchewkę i gotować przez 10 minut. Dodać pokrojonego na cienkie paseczki pora, posiekaną kapustę, pokrojoną w drobną kosteczkę cebulę oraz obrane i pokrojone w kosteczkę ziemniaki. Zagotować, dodać fasolkę wraz z wywarem i gotować przez ok. 10 minut, do miękkości warzyw.
- Dodać starte buraczki, natkę pietruszki oraz przecier pomidorowy, zagotować na małym ogniu. Odstawić z palnika i wlać sok z cytryny.
- Do zupy wlać śmietanę wymieszaną z mąką i rozprowadzoną z kilkoma łyżkami zupy. Doprawić solą oraz pieprzem i delikatnie zagotować.

Czeczeński hinglasz

czyli pyszny placek z dynią

Potrzebujesz:

ciasto:
- 500-800 g pszennej mąki
- 300 ml wody lub maślanki
- pół łyżeczki soli
- 1/3 łyżeczki sody

nadzienie:
- 1,5 kg dyni
- pół łyżeczki soli
- 3-4 łyżki cukru
- 200 g masła
- filiżanka wrzącej wody do zanurzania

Przepis (z bloga http://czujczuj.blogspot.com/):

- Umyj dynię i oczyść ją z nasion.
- Gotuj ją bez obierania aż zrobi się mięciutka (około 40 minut).
- Wyjmij miąższ z dyni łyżką do miski i wymieszaj z solą i cukrem.
- Przygotuj masło klarowane. Aby to zrobić umieść masło na bardzo małym ogniu i podgrzewaj je około 30-40 minut.
- Teraz zabierz się za ciasto. Do osobnej miski nalej wody, dodaj pół łyżeczki soli, 1/3 łyżeczki sody oczyszczonej oraz mąkę i wymieszaj z łyżką, aby powstała gładka masa.
- Z powstałego ciasta zrób rękami okrągłe placuszki (możesz je obtoczyć w mące) , które następnie rozwałkuj na cienkie placki.
- Na cienkich plackach umieść 2-3 łyżki miąższu z dyni równomiernie go rozprowadź.
- Teraz ulep z posmarowanych placków jak najbardziej płaskie pierożki i usmaż je na dużym ogniu bez oleju.
- Każdy usmażony placuszek zanurz we wrzącej wodzie, a następnie hojnie okraś sosem z masła klarowanego. Potem wszystkie placki ułóż jak tort: po dwa na jedną warstwę, tak aby każda z warstw tworzyła okrąg.

Interesują Cię przepisy międzynarodowej kuchni, ciekawostki o zwyczajach kulinarnych w różnych zakątkach świata oraz zaproszenia na międzykulturowe wydarzenia kulinarne - zajrzyj na stronę centrumwielokulturowe.waw.pl/najciekawsze-projekty-2018/

Asal (imię zmienione) ma 17 lat, chodzi do jednego z warszawskich liceów. Polski jest dla niej trzecim językiem obcym. Jest zakochana w Warszawie, choć bardzo chce poznać też inne miasta Polski. Wie o naszej stolicy więcej, niż niejedna warszawianka. Jej marzeniem jest praca, która pomoże ludziom uzyskać sprawiedliwość. A w tym celu musi znać prawo i to zamierza studiować.

Maha (imię zmienione) jest samotną mamą z dwójką dzieci. Trafiła do Polski z daleka, z Azji. Mieszka w Warszawie już od kilku lat. Na początku bała się wychodzić z domu - tam skąd przyjechała, groziło to niebezpieczeństwem. Teraz już coraz odważniej poznaje swoją dzielnicę i miasto. Lubi zajmować się dziećmi, dlatego pracuje jako niania.

Said pochodzi z Tadżykistanu i od 2016 roku mieszka w Polsce. Z wykształcenia jest filozofem i religioznawcą, pracował na uczelni oraz w Instytucie Rządowym w Tadżykistanie. Sytuacja w kraju (despotyczne rządy oligarchii) zmusiły go do zostania działaczem polityczno-społecznym, walczącym o prawa człowieka. Za działalność społeczną rządzący reżim gnębił jego i jego rodzinę, ich życie było w niebezpieczeństwie, a oni musieli opuścić ojczyznę. Rok spędzili w ośrodku dla cudzoziemców w Czerwonym Borze, później otrzymali status uchodźcy i przenieśli się do Warszawy, którą bardzo lubią i chcą w niej zostać. Życie w obcym kraju jest trudne, ale Said pracuje w Centrum Wielokulturowym, tu może też robić to co najbardziej lubi – uczyć (prowadzi kurs angielskiego). Polskiego nauczył się szybko, ale to nie dziwne, jest poliglotą i polski był jego 9 językiem, dzieci chodzą do polskiej szkoły i mają przyjaciół, żona wychowuje malutką córeczkę, ale uczy się polskiego i chce niedługo wrócić do pracy. Znaleźli w Warszawie swoje miejsce na ziemi, chociaż bardzo tęsknią za ojczyzną i rozrzuconą po Europie rodziną.

CHCESZ ZMIENIĆ ŚWIAT NA LEPSZY?

Co zrobić, jeśli widzisz, jak ktoś doświadcza przemocy?

Zwykle w szkołach nie uczy się nas tego, jak reagować na hejt i przemoc lub jak wesprzeć ofiarę przemocy słownej, czy fizycznej. Brak reakcji ze strony otoczenia nie tylko powoduje, że sprawcy czują się bezkarni i są jeszcze bardziej agresywni, ale także ofiara odczuwa skutki przemocy znacznie dłużej, ponieważ wie, że w razie niebezpieczeństwa nikt jej znów nie pomoże. Tak naprawdę możesz zmienić bieg wydarzeń. Oto kilka prostych sposobów, które wywodzą się z metody "Bystander Intervention", czyli "interwencji świadka". Są one banalnie proste, więc następnym razem po prostu je zastosuj:

1. Udokumentuj.

Nagraj zdarzenie, zrób zdjęcie, sporządź notatkę. To bardzo ważne, ponieważ jeśli dana osoba będzie chciała dochodzić sprawiedliwości, takie materiały jej się bardzo przydadzą. Pamiętaj: nagrywaj z bezpiecznej odległości. Uwzględnij punkty orientacyjne tak, by można było jasno zobaczyć, gdzie zdarzenie miało miejsce. Podaj adres, datę i godzinę. Nagrywaj przez przynajmniej 10 sekund. Po nagraniu zapytaj osobę, która doświadczyła przemocy, co chce zrobić z nagraniem - skasuj je, jeśli takie jest jej życzenie. Nie masz prawa publikować takiego nagrania w internecie bez zgody osoby poszkodowanej.

2. Bezpośrednia krytyka.

UWAGA! Zastosuj ten sposób tylko, jeśli wiesz, że jesteś bezpieczny/a, a oprawca nie może wyrządzić Ci krzywdy. Nie stosuj tego sposobu, jeśli możesz w ten sposób postawić się w niebezpiecznej sytuacji. Zwróć się do oprawcy i nazwij rzeczy po imieniu, np. "To, co robisz jest nie w porządku, przestań", "zostaw go", "skończ z rasizmem". Nie wdawaj się w dialog - jeśli oprawca skieruje swoją uwagę na Ciebie, po prostu zacznij rozmowę z osobą szykanowaną i nie zwracaj uwagi na otoczenie. Możesz też krzyknąć taki komentarz z oddali, będąc w bezpiecznej odległości i odejść, by na przykład zadzwonić po policję, poinformować kierowcę autobusu lub wezwać nauczyciela.

3. Rozproszenie uwagi.

Tym razem Twoim celem jest po prostu przeszkodzić oprawcy w kontynuowaniu szykan. Możesz zapytać o drogę, o nazwę kolejnego przystanku, rozlać kawę, zasłonić widok oprawcy, rozmawiając przez telefon. Pamiętaj: Twoje bezpieczeństwo jest tutaj priorytetem.

4. Oddelegują zadanie.

Jeśli martwisz się o swoje bezpieczeństwo, poproś kogoś o reakcję. Ludzie w tłumie albo przechodnie zwykle nie angażują się w nie swoje sprawy, ponieważ nie jesteśmy uczeni reakcji i w takich sytuacjach nie wiemy, co zrobić. Jeśli jednak zwrócisz się do kogoś bezpośrednio, prawdopodobnie osoba ta zdecyduje się Ci pomóc, np. "Proszę pani, ta osoba jest szykanowana, proszę zareagować" albo "Proszę pana, proszę zareagować - nie można tak traktować innej osoby". W autobusie wymagaj reakcji od kierowcy, w szpitalu od recepcjonistki/ty lub lekarza/rki, w szkole od nauczyciela/lki lub woźnego/ej. Oczywiście, możesz też zadzwonić na policję.

5. Poczekaj.

Jeśli nie możesz nic zrobić w danej chwili, poczekaj aż oprawca odejdzie. Podejdź do osoby, która doświadczyła przemocy. Zapytaj, czy wszystko w porządku i czy potrzebuje jakiejś pomocy. Zapytaj, czy chce, żebyś z nim/nią chwilę poczekał/a. Jeśli nagrałeś/aś zdarzenie, zaoferuj, że możesz mu/jej je wysłać. Choć nie jest to zwykle oczywiste, takie wsparcie i potwierdzenie, że to, co się wydarzyło nie jest okej, ma wielkie znaczenie dla psychiki osób doświadczających przemocy.

(na podstawie ihollaback.org)

Na mowę nienawiści są paragrafy!

Jeśli ktoś szerzy mowę nienawiści, możesz ten fakt zgłosić na policję! Według art. 304.§ 1. Kodeksu postępowania karnego zgłoszenie przestępstwa jest obowiązkiem obywatela.

Art. 119. § 1. Kodeksu karnego: Kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną wobec grupy osób lub poszczególnej osoby z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, politycznej, wyznaniowej lub z powodu jej bezwyznaniowości, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. § 2. Tej samej karze podlega, kto publicznie nawołuje do popełnienia przestępstwa określonego w § 1.

Art. 256 Kodeksu karnego: Kto publicznie propaguje faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa lub nawołuje do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 257 Kodeksu karnego: Kto publicznie znieważa grupę ludności albo poszczególną osobę z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów narusza nietykalność cielesną innej osoby, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

CO MOŻESZ ZROBIĆ?

1. Jeśli hejt dotyczy komentarza, postu lub zdjęcia - zgłoś to na FB. Dodatkowo, wklej adres obiektu na hejtstop.pl i na http://zglosnienawisc.otwarta.org

2. Jeśli hejt to wypowiedź/zachowanie, które masz na nagraniu lub zdjęciu - wejdź na http://zglosnienawisc.otwarta.org

3. Możesz też wysłać list (polecony) do prokuratury - zawiadomienie o popełniuniu przestępstwa. Zawiadomienie musi zawierać Twoje imię, nazwisko i adres, nazwę danej jednostki prokuratury lub komendy policji, do której składasz pismo. Trzeba w nim własnymi słowami opisać zajście (możliwie z załącznikami - screenshot lub zdjęcie), konieczny jest podpis wraz z datą. Nie wiadomo, czy prokuratura zajmie się sprawą, ale musi to pismo przyjąć. Im więcej zgłoszeń, tym większa szansa, że policja będzie czujniejsza!

Zgłaszaj każdy nienawistny post na Facebooku! Po prostu kliknij w prawym górnym rogu "Zgłoś post", a następnie wskaż, że nie powinien być na FB ze względu na nieodpowiednie treści.
Im więcej zgłoszeń administrator otrzyma, tym szybciej zdejmie post!

Możesz też wejść na stronę www.hejtstop.pl i tam po prostu wkleić napastliwy wpis. Oni już się tym zajmą...

Pssst, możesz też ściągnąć HejtAlert, dodatek do Twojej przeglądarki, który sam zgłasza obraźliwe treści.

CO MOŻESZ ZROBIĆ Z MOWĄ NIENAWIŚCI?

- ZALAĆ HEJT FAKTAMI I STATYSTYKAMI
- POSŁAĆ HEJTEROWI MEMA
- ZGŁOSIĆ POST/KOMENTARZ/ZDJĘCIE NA FB

DODAJ SWOJE PROPOZYCJE:

-
-
-
-
-

OTO LISTA MIEJSC, INICJATYW, POMYSŁÓW I INSPIRACJI DO DZIAŁANIA:

1. Zaproś inicjatywę GośćInność, by zorganizowała międzykulturowe warsztaty kulinarne.

2. Uczcij Międzynarodowy Dzień Migrantów (18 grudnia) lub Światowy Dzień Uchodźcy (20 czerwca), zapraszając na warsztaty w szkole organizację działającą na rzecz dialogu wielokulturowego (wymienione na następnej stronie).

3. Zaszeruj vlogi, które powstały w partnerstwie z Fundacją Humanity in Action: AlexMandostyle "Nienawiść", Sheo "Zgubiłem się w niebezpiecznej dzielnicy" i Kamil in Travel "Chyba mnie przerosło".

4. Zaproś na lekcję wychowawczą eksperta/ekspertkę, którzy opowiedzą Twojej klasie o kryzysie migracyjnym. Pomysł ze strony Uchodźcy.info: Do udziału w spotkaniu możesz zaprosić samych uchodźców i imigrantów, osoby pracujące w organizacjach pozarządowych lub nieformalnych inicjatywach działających na rzecz migrantów (ich spis znajdziecie tutaj), urzędników państwowowych (np. z Urzędu ds. Cudzoziemców, ale też pracowników urzędu miasta lub gminy), pracowników instytucji międzynarodowych zajmujących się problemem uchodźców, reporterów, dziennikarzy, artystów, przedstawicieli środowiska akademickiego, Polaków mających za sobą doświadczenia uchodźcze lub imigranckie.

5. Jeśli to możliwe, próbuj kuchni różnych kultur. W Warszawie organizowane są festiwale i spotkania, podczas których można skosztować pysznych smakołyków.

6. Skontaktuj się z Interwencją Pasażerską, inicjatywą, która przeprowadza szkolenia nt. zapobiegania przemocy w komunikacji miejskiej.

7. Napisz do Żywej Biblioteki i zorganizuj jedną edycję u siebie w szkole, bibliotece, centrum kultury, itd.

8. Zorganizuj w szkole zbiórkę koców, telefonów, żywności dla uchodźców - skontaktuj się najpierw z Uchodźcy.info: "Zbiórki są świetną formą pomocy. Często to właśnie dzięki nim udaje się w błyskawicznym tempie zareagować na najpilniejsze potrzeby. W dodatku za ich pomocą możemy działać tam, gdzie instytucje rządowe nie mają obowiązku pomagać, a większości organizacji pozarządowych – działających w systemie grantowym – po prostu nie stać na szybką reakcję. Sprawa jest prosta: jeżeli nagle okazuje się, że w ośrodkach dla uchodźców brakuje czapek i szalików, to każdy z nas w ciągu kilku dni może zorganizować zbiórkę i zgromadzić ich ogromną ilość. Wystarczy dobrze to zaplanować i zrealizować". Więcej na: www.uchodźcy.info

9. Zorganizuj loterię fantową, z której dochód zostanie przeznaczony na wsparcie organizacji takich jak: Polskie Forum Migracyjne (Warszawa), Migrant Info Point (Poznań), uchodźcy.info, Refugees Szczecin, Stowarzyszenie Diversja (Wrocław), Stowarzyszenie Na Rzecz Integracji Społeczeństwa Wielokulturowego Nomada (Wrocław), Stowarzyszenie Homo Faber (Lublin), Fundacja Ocalenie (Łomża), Trójmiasto Uchodźcom, Centrum Wsparcia Imigrantów i Imigrantek (Gdańsk), Stowarzyszenie Interwencji Prawnej (Warszawa), Refugees Welcome Polska, Centrum Pomocy Migrantom i Uchodźcom (Warszawa), Fundacja refugee.pl (Warszawa), grupa Chlebem Solą (Warszawa).

10. Zorganizuj w szkole projekcję filmu z dyskusją (patrz - strona 34).

11. Puść młodszemu rodzeństwu ten krótki film o przymusowym opuszczeniu domu przygotowany przez dzieci oczekujące w Polsce na status uchodźcy:
https://vimeo.com/119832792

DWA ŁYKI INSPIRACJI:

AKCJA "WARSZAWA DLA ALEPPO"

Warszawa nie pozostała obojętna na międzynarodowy apel o pomoc i włączyła się aktywnie w finansowe wsparcie dla Aleppo, gdzie tysiące ludzi pozostaje bez dachu nad głową. Mieszkańcy stolicy wsparli zbiórkę pieniędzy do puszek podczas spektakli, koncertów charytatywnych czy wydarzeń sportowych organizowanych przez stołeczne instytucje kultury. Również instytucje wyraziły solidarność z ofiarami wojny domowej w Syrii, przekazując dochody z wybranych wydarzeń. Do tej pory udało się zebrać blisko MILION ZŁOTYCH. Środki te zostaną przeznaczone m.in. na pomoc żywnościową dla rodzin, rozbudowę szkół, budowę bibliotek, stypendia dla studentów.

► Potrzebujesz więcej inspiracji? Odwiedź Centrum Wielokulturowe w Warszawie!

Pod koniec 2014 roku powstało Centrum Wielokulturowe, stanowiące platformę współpracy między organizacjami, m.st. Warszawą oraz innymi instytucjami zaangażowanymi w ten projekt jako partnerzy. Nad koncepcją i najważniejszymi zadaniami Centrum wspólnie pracowali przedstawiciele Urzędu Miasta oraz 30 organizacji pozarządowych, w wyniku czego powstał plan priorytetowych działań. Główne obszary realizowanych działań to: aktywizacja, informacja, kultura i edukacja. Przez 3 lata zorganizowano blisko 800 inicjatyw.

Centrum Wielokulturowe to:

INFO-PUNKT:
doradztwo i pomoc każdemu imigrantowi.

EDUKACJA:
lekcje wielokulturowe, warsztaty, seminaria, konferencje, lekcje polskiego itp.

INKUBATOR INICJATYW:
międzykulturowe spotkania i wsparcie imigrantów.

WARSZAWA WIELU KULTUR:
historia wielokulturowości miasta stołecznego Warszawy.

INTEGRACJA:
dzieci i młodzieży polskiej, imigranckiej i mniejszości etnicznych.

Jeśli masz jakiś pomysł na działanie lub chcesz wziąć udział w świetnych wydarzeniach, odwiedź Centrum:

+48 22 648 11 11
ul. Jagiellońska 54,
03-463 Warszawa

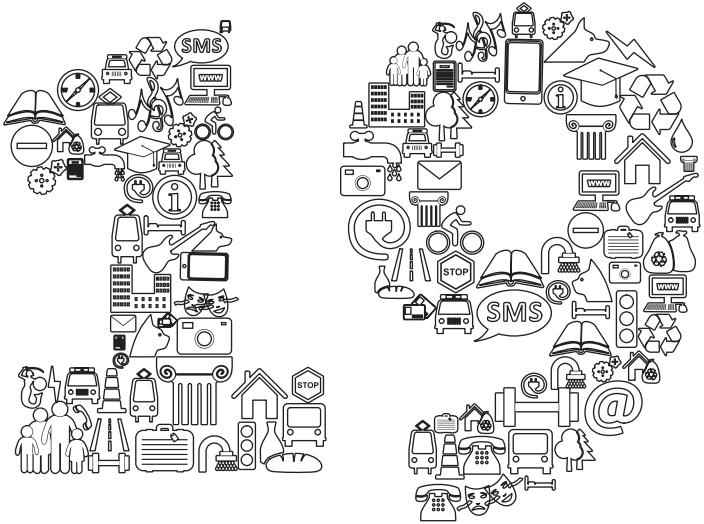

WARSZAWA 19115

MIEJSKIE CENTRUM KONTAKTU

19115 to numer Miejskiego Centrum Kontaktu w Warszawie, czynnego 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu. Pod tym numerem można:
- zgłosić problem, którym powinny zająć się służby miejskie i uzyskać informację o statusie zgłoszenia,
- podzielić się swoim pomysłem na ulepszenie miasta,
- uzyskać pełną informację o usługach realizowanych przez Urząd Miasta,
- zgłosić graffiti zawierające mowę nienawiści w przestrzeni publicznej.

LISTA STRON DO ŚLEDZENIA NA FEJSIE:

- Fundacja Humanity in Action Polska
- Centrum Wielokulturowe w Warszawie
- UNHCR Polska
- Fundacja na rzecz Różnorodności Społecznej
- Fundacja Nasz Wybór
- Fundacja Ocalenie
- Helsińska Fundacja Praw Człowieka
- Fundacja Ukraińskie Centrum Edukacji
- Stowarzyszenie Nigdy Więcej
- Stowarzyszenie Interwencji Prawnej
- Interwencja Pasażerska
- GośćInność
- Kuchnia Konfliktu
- Uchodźcy – Przychodźcy
- CHLEBEM I SOLĄ
- Polskie Forum Migracyjne
- Refugees Welcome Polska
- Refugees Welcome International (w jęz. angielskim)
- Grupa TAK dla uchodźców – NIE dla rasizmu i ksenofobii
- Dom Otwarty
- Dzieci z Dworca Brześć
- Refugee.pl

Szybki test

Ustaw stoper na 5 minut i wypisz tak dużo,
jak tylko pamiętasz:

1. Sławne osoby, które były uchodźcami/uchodźczyniami

2. Państwa, które przyjęły polskich uchodźców/uchodźczynie

3. Polacy i Polki z doświadczeniem uchodźczym

4. Organizacje, które pomagają imigrantom i imigrantkom,
oraz uchodźcom i uchodźczyniom

5. Kraje, z których pochodzą uchodźcy w Polsce

Lista pytań

...które chciałbym/chciałabym zadać uchodźcom/uchodźczyniom:

NAJWAŻNIEJSZE RZECZY,

KTÓRE DZIĘKI TEJ KSIĄŻCE ODKRYŁEM/AM.

ZAPISZ NA MAŁYCH ODCINKACH FAKTY O UCHODŹCACH,

WYTNIJ JE I POWIEŚ NA TABLICY OGŁOSZEŃ W MIEJSCU PUBLICZNYM

CZY WIESZ, ŻE...

O Fundacji Humanity in Action Polska

HUMANITY IN ACTION POLSKA

DZIAŁAMY, BO... ZMIANA SAMA SIĘ NIE ZROBI!

Fundacja HIA Polska działa w Polsce od 2005 r., najpierw jako projekt niemieckiej organizacji HIA, potem od 2008 r. jako niezależna Fundacja. Wierzymy, że aby coś zmienić na lepsze, teoria i praktyka muszą iść w parze. (Współ)organizujemy warsztaty, seminaria i konferencje, tworzymy publikacje, kampanie społeczne oraz strategie działań na temat tych zagadnień i wyzwań.

Jednym z najważniejszych punktów odniesienia jest dla nas POLSKA — to od niej zaczynamy dalsze przyglądanie się światu. Koncentrujemy się na relacjach między mniejszościami a większością w Polsce oraz innych krajach demokratycznych i działaniu na rzecz polepszenia tych relacji. Staramy się szukać nowego podejścia do istniejących wyzwań społecznych oraz kładziemy nacisk na to, by zarówno treść, jak i forma naszych projektów były wartościowe i inspirujące. Kluczowym elementem naszej misji jest wychodzenie do ludzi z inicjatywami i pomysłami wypracowanymi razem z młodymi aktywistkami i aktywistami, by na różne sposoby inspirować do wspólnego uprzedzania uprzedzeń!

Stawiamy na poszanowanie praw człowieka i działania wspierające demokrację, społeczeństwo obywatelskie oraz wielokulturowość. Współpracujemy z młodymi ludźmi z pasją, którzy chcą twórczo działać na rzecz osób/grup dotkniętych dyskryminacją oraz pogłębiać swoje zainteresowania prospołeczne. Wspieramy ich w rozwoju niezbędnej wiedzy i umiejętności, by sensownie i skutecznie przeciwdziałali uprzedzeniom oraz reagowali na przejawy nienawistnych postaw i zachowań. Stwarzamy możliwości, by mogli uczyć się od doświadczonych aktywistek/aktywistów i ekspertek/ekspertów różnych generacji oraz z różnych krajów. Motywujemy, by rozwijali swoje autorskie pomysły na działania aktywistyczne. Radzimy, jak je udoskonalać i wcielać w życie. Promujemy pracę oraz osiągnięcia absolwentek i absolwentów naszych programów. Inspirujemy do długofalowej współpracy w ramach międzynarodowej sieci liderek i liderów. Dopingujemy, by dzielili się swoimi umiejętnościami i doświadczeniem z młodszym pokoleniem aktywistek/aktywistów. Umożliwiamy im również zmierzenie się z rzeczywistością codziennej pracy na rzecz praw człowieka w ramach programów stażowych.

Za swoją działalność Fundacja Humanity in Action Polska była wielokrotnie nagradzana. W 2015 r. otrzymała prestiżową międzynarodową Nagrodę Międzykulturową (Intercultural Achievement Award). W ramach konkursu S3KTOR miasta stołecznego Warszawy w czerwcu 2016 r., Fundacja otrzymała nagrodę za najlepszą inicjatywę pozarządową w kategorii „Edukacja" i specjalną nagrodę mieszkańców Warszawy.

Od początku istnienia jesteśmy częścią transatlantyckiej organizacji Humanity in Action działającej w Bośni i Hercegowinie, Danii, Francji, Holandii, Niemczech i USA. Sieć HIA liczy obecnie ponad 2000 aktywistek/aktywistów i stale się powiększa. Razem z innymi krajami organizujemy letnie miesięczne Akademie Praw Człowieka, podczas których ponad 20 polskich studentów i studentek ma okazję pogłębiać swoją wiedzę z zakresu praw człowieka w międzynarodowej grupie. Akademia odbywa się w Warszawie, Berlinie lub Detroit i jest nieodpłatna, a nabór rozpoczyna się każdej jesieni.

Więcej:
www.uprzedzuprzedzenia.org www.facebook.pl/hiapolska www.instagram.com/hiapolska

Tytułem zakończenia i wstępu

Świat stoi otworem dla...
Polska dla...
No właśnie, dla kogo...? A jak Twoim zdaniem powinno być? Co powinno się zmienić? Książeczka „O Uchodźcach i uchodźczyniach" ma Ci towarzyszyć w tej refleksji. Ma na celu przybliżyć Ci chociaż trochę ludzi, którzy u nas uznani za "obcych", muszą zmagać się ze stereotypami i uprzedzeniami na swój temat. Chcemy, by Ci pomogła odkryć, co możesz zrobić i jak zainspirować swoich znajomych i znajome, żeby świat był lepszym miejscem do życia dla wszystkich. Niezależnie od miejsca pochodzenia i zamieszkania. W książeczce pokazujemy, że różnorodność była, jest i będzie – inspirująca i potrzebna... wszystkim. Rozprawiamy się z mitami dotyczącymi uchodźców i uchodźczyń, migrantów i migrantek.

Ale książka to nie wszystko – mamy nadzieję, że wykorzystasz tę wiedzę w prawdziwym świecie. Do dzieła!

Sylwia: Czy wiesz, że Polska była kiedyś krajem wielu kultur? Przecież aż do wybuchu II wojny światowej naszymi sąsiadami byli Litwini, Ormianie, Żydzi, Tatarzy, Łemkowie, Kaszubi, Bambrzy, Romowie, Ukraińcy, Białorusini i Niemcy i wielu innych. Nasze polskie tradycje są wynikiem wpływów ich kultur. Na przykład, czy wiesz, że nazwa mojej ulubionej zupy, "krupnik", wywodzi się z języka kaszubskiego, w którym "krupa" to kasza? To tylko mały przykład, ale zachęcam Cię do prześledzenia historii naszych tradycji, a przede wszystkim - do otworzenia się na inne osoby. Sama wiem, jak bardzo łatwo jest nienawidzić innych: urodziłam się w obozie dla uchodźców w Niemczech, więc w Polsce byłam czasem postrzegana jako Niemka, czyli nie-swoja. Z kolei pracując w Londynie, doświadczyłam wielu kąśliwych uwag na temat Polski, głównie od osób, które Polaków i Polki znają tylko z telewizji. Po co ta nienawiść? Jak dotąd odwiedziłam 56 krajów i mieszkałam w siedmiu i mogę Ci zagwarantować, że otwierając umysł i serce na innych ludzi, nauczyłam się o wiele więcej niż szkolne podręczniki czy dyskusje polityków mogłyby mi zaoferować.

Monika: Swoją pracę na rzecz praw człowieka zaczęłam od badania polityk migracyjnych, czyli tego, jakich obcokrajowców państwa zapraszają do siebie i dlaczego. Przyglądając się temu zagadnieniu, byłam poruszona historiami ludzi, których państwa nie bardzo chciały u siebie mieć, a którzy z różnych powodów i w różnych okolicznościach musieli opuszczać swoje domy, rodziny i przyjaciół, a także swoje ojczyzny. Denerwowało mnie to, że często te doświadczenia i przykłady cierpienia czy odwagi były dla innych totalnie obojętne i ginęły w gąszczu negatywnych informacji czy politycznych debat, z których można się jedynie dowiedzieć jak niebezpieczni są ci 'obcy'. Chciałam coś w tej kwestii zrobić, dlatego w ramach pracy w Fundacji Humanity in Action Polska, którą prowadzę od kilku lat, staram się uczyć o prawach człowieka zgodnie z faktami i inspirować do działalności społecznej, by wspólnie przeciwstawiać się takim trendom. Dlatego tak ważna jest dla mnie ta publikacja, dzięki której możesz przyłączyć się do współtworzenia Polski przyjaznej i otwartej dla wszystkich.

Magdalena: Jako dziecko doświadczyłam, co to znaczy być nową uczennicą z dalekiego kraju, który uparcie nie chciał być 'Holland'. Na własnej skórze poczułam, jak to jest być traktowaną jako 'obca'. Z jednej strony na marginesie, a z drugiej wytykana palcami... Kolega, który jako pierwszy przełamał lody, przez chwilę również był traktowany chłodno przez resztę klasy. Ale to właśnie dzięki niemu – osobie, która odważyła się wyjść poza "standardowe" zachowania – mogłam coraz bardziej współtworzyć nasz szkolny miniświat. Z kilkoma osobami z tamtego okresu do dzisiaj utrzymuję kontakt. Wielokrotnie słyszałam, że moja obecność i pewna odmienność ostatecznie okazała się dla nich wartością. Ale moim "bohaterem" i wzorem do naśladowania pozostaje tamten kolega, który się mnie... nie bał.

Odpowiedzi do quizu: 1a, 2c, 3c, 4b, 5b, 6c, 7b, 8b, 9b, 10c, 11c, 12a, 13c

Dane do quizu pochodzą z następujących źródeł:

Pytanie nr 1: definicja zaczerpnięta z portalu uchodźcy.info
Pytanie nr 2: definicja Urzędu do Spraw Cudzoziemców (https://udsc.gov.pl, Słownik Pojęć Migracyjnych)
Pytania nr 3 i 4: Dane Urzędu ds. Cudzoziemców z 2018 r.
Pytanie nr 5: Dane Pew Research Center z 2018 r.
Pytanie nr 6: Dane ze strony Uchodzcy.info
Pytanie nr 7: Dane Office for National Statistics ("Annual Population Survey") 2017
Pytanie nr 11: Dane z notki prasowej kampanii "Warszawiacy się nie boją"
Pytanie nr 12: Dane Urzędu ds. Cudzoziemców z 2018 r. i Urzędu Miasta st. Warszawy